

Τεχνοκρατία : Το Λειτουργικό Σύστημα για τη Νέα Διεθνή Τάξη που Βασίζεται σε Κανόνες (IRBO)

Μετάφραση: Απολλόδωρος

22 Φεβρουαρίου 2022, IAIN DAVIS, UnlimitedHangout [Διάβαστε το εδώ](#)

Η Διεθνής Τάξη Βασισμένη σε Κανόνες (IRBO) απειλείται και η παγκόσμια ισχύς μετατοπίζεται. Καθώς η Ανατολή και η Δύση αναζωπυρώνουν παλιές εχθρότητες, οδηγούμαστε να πιστεύουμε ότι αυτή η μάχη θα καθορίσει το μέλλον των διεθνών σχέσεων και την κατεύθυνση των εθνικών κρατών. Ωστόσο, ο παγκόσμιος μετασχηματισμός δεν καθοδηγείται από τις εθνικές κυβερνήσεις αλλά από ένα παγκόσμιο δίκτυο ενδιαφερομένων και η παγκόσμια τεχνοκρατία είναι ο στόχος τους.

Σε αυτό το άρθρο θα διερευνήσουμε την πραγματική φύση της διεθνούς τάξης που βασίζεται σε κανόνες (IRBO) και θα εξετάσουμε τις δυνάμεις που τη διαμορφώνουν. Θα εξετάσουμε αν οι αφηγήσεις με τις οποίες συνήθως μας ταΐζουν στέκονται.

Είναι ευρέως αποδεκτό ότι η IRBO υφίσταται ανατρεπτική αλλαγή. Αυτή η μεταβολή αναφέρεται συχνά ως [μετατόπιση της ισορροπίας ισχύος μεταξύ των εθνικών κρατών προς τα ανατολικά](#).

Λέγεται ότι αυτή η νέα, αναδυόμενη διεθνής τάξη θα θεμελιωθεί σε ένα παγκόσμιο πολυπολικό σύστημα κυρίαρχων κρατών και διεθνούς δικαίου. Αυτό το νέο σύστημα φέρεται να βρίσκεται σε αντίθεση με το ξεθωριασμένο, δυτικό μοντέλο **"βασισμένο σε κανόνες"**.

Αυτή τη φορά, αντί να στηρίζεται στον δυτικό ιμπεριαλισμό, το νέο σύστημα που βασίζεται στο διεθνές δίκαιο θα δίνει έμφαση στην πολυπολική συνεργασία, το εμπόριο και τον σεβασμό της εθνικής κυριαρχίας. Αντ' αυτού, θα καθοδηγείται από ένα ευρασιατικό οικονομικό και τεχνολογικό μπλοκ ισχύος.

Ο προφανής, συνεχιζόμενος ανταγωνισμός της γεωπολιτικής φαίνεται ότι θα διατηρήσει το γνωστό μας χάσμα Ανατολής-Δύσης. Ωστόσο, αυτό που τώρα διαμορφώνεται ως πολυπολική τάξη είναι στην πραγματικότητα η **τάξη των πολλαπλών ενδιαφερομένων** (multistakeholder order).

Όπως θα ανακαλύψουμε, τα εθνικά κράτη δεν είναι η κινητήρια δύναμη πίσω από την τρέχουσα αναδιάρθρωση της παγκόσμιας διακυβέρνησης. Οι γεωπολιτικές αφηγήσεις που μας δίνονται είναι συχνά επιφανειακές.

Αυτοί που ηγούνται του μετασχηματισμού δεν έχουν υποταγή σε κανένα εθνικό κράτος, παρά μόνο στο δικό τους παγκοσμιοποιημένο δίκτυο και στις συλλογικές τους φιλοδοξίες. Στα χέρια τους, το διεθνές δίκαιο δεν αποτελεί περισσότερο εμπόδιο στις φιλοδοξίες τους από μια αόριστη δέσμευση σε "κανόνες".

Οι εθνικές κυβερνήσεις είναι εταίροι μέσα σε αυτό το δίκτυο που αποτελείται τόσο από κρατικούς όσο και από μη κρατικούς φορείς. **Παρά τις δηλωμένες εχθρότητες, συνεργάζονται εδώ και δεκαετίες για να διαμορφώσουν το σύμπλεγμα της παγκόσμιας διακυβέρνησης που αναδύεται τώρα.**

Ανεξάρτητα από το ποιος λέγεται ότι θα το ηγηθεί, η **IRBO** πρόκειται να συνεχιστεί με νέα μορφή. Καθώς το μεταπολεμικό σύστημα υποχωρεί, το πλαίσιο που επιβάλλεται να πάρει τη θέση του είναι εντελώς ξένο για τους ανθρώπους που ζουν στις πρώην δυτικές, φιλελεύθερες δημοκρατίες.

Έτσι, πρέπει και εμείς να μεταμορφωθούμε, αν θέλουμε να αποδεχτούμε την αναπροσαρμογή. Μας προετοιμάζουν να πιστέψουμε στην υπόσχεση της νέας IRBO και της παγκόσμιας τεχνοκρατίας στην οποία βασίζεται.

Η Διεθνής Τάξη Βασισμένη σε Κανόνες (IRBO)

Το 2016, ο [Stewart Patrick](#) του Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων (CFR) δημοσίευσε την Παγκόσμια Τάξη: Ποιοί Ακριβώς είναι οι κανόνες; ([World Order: What, Exactly, are the Rules?](#)) Σε αυτό, περιέγραψε την εποχή μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ως "διεθνή τάξη βασισμένη σε κανόνες" (IRBO).

Με σταθερές τις ρίζες του στον αμερικανικό εξαιρετισμό, ο Patrick περιέγραψε πώς η λεγόμενη IRBO λειτούργησε ως μηχανισμός ηγεμονικού ελέγχου της παγκόσμιας πολιτικής, της παγκόσμιας οικονομίας και του διεθνούς νομισματικού και χρηματοπιστωτικού συστήματος (IMFS):

"Αυτό που διαφοροποιεί τη δυτική τάξη μετά το 1945 είναι ότι διαμορφώθηκε σε συντριπτικό βαθμό από μία και μόνη δύναμη, τις Ηνωμένες Πολιτείες. Λειτουργώντας στο ευρύτερο πλαίσιο του στρατηγικού διπολισμού, κατασκεύασαν, διαχειρίστηκαν και υπερασπίστηκαν τα καθεστώτα της καπιταλιστικής παγκόσμιας οικονομίας [...] Στον εμπορικό τομέα, ο ηγεμόνας πιέζει για απελευθέρωση και διατηρεί μια ανοικτή αγορά- στον νομισματικό τομέα, παρέχει ένα ελεύθερα μετατρέψιμο διεθνές νόμισμα, διαχειρίζεται τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, παρέχει ρευστότητα και λειτουργεί ως δανειστής έσχατης καταφυγής- και στον χρηματοπιστωτικό τομέα, λειτουργεί ως πηγή διεθνών επενδύσεων και ανάπτυξης".

Ενώ το διεθνές δίκαιο αποτελεί συστατικό στοιχείο της IRBO, δεν είναι από μόνο του δίκαιο. Ο καθηγητής **Malcolm Chalmers**, γράφοντας για το Βασιλικό Ινστιτούτο Ηνωμένων Υπηρεσιών ([Royal United Services Institute](#)) του Ηνωμένου Βασιλείου (RUSI), περιέγραψε τον IRBO ως έναν συνδυασμό παγκόσμιων συστημάτων ασφάλειας και οικονομικών συστημάτων σε συνδυασμό με διεθνείς συμφωνίες και διαδικασίες επίλυσης συγκρούσεων.

Η σημερινή IRBO υποτίθεται ότι είναι ένα δυτικό σύστημα διεθνών κανόνων και θεσμών. Με βάση τις διευθετήσεις μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αυτό που προτείνεται ως τάξη είναι κάτι περισσότερο από την υλοποίηση του "η ισχύς έχει δίκιο" στη διεθνή σκηνή.

Πράξεις και Όχι Λόγια

Στη Δύση, έχουμε εκπαιδευτεί να πιστεύουμε στην IRBO. Μας την πλασάρουν ως μια ρύθμιση που καθορίζει την κανονιστική συμπεριφορά των εθνικών κρατών. Υποτίθεται ότι έχει συμφωνηθεί μια βάση για τις διεθνείς σχέσεις και έχει οριστεί μια αποδεκτή συμπεριφορά.

Μακριά από το να είναι ένα σύνολο κανόνων που διευκολύνουν την ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ των εθνικών κρατών, η IRBO ήταν πάντα ένα εργαλείο χειραγώγησης. Το ερώτημα είναι ποιος το χειρίζεται;

Η [πρόσφατη κοινή δήλωση](#) μεταξύ της Ρωσικής Ομοσπονδίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας φάνηκε να επαναπροσδιορίζει ρητά την τρέχουσα IRBO. Η συμφωνία των προέδρων Vladimir Putin και Xi Jinping ανέφερε εν μέρει:

"Σήμερα, ο κόσμος περνάει μέσα από βαρυσήμαντες αλλαγές και η ανθρωπότητα εισέρχεται σε μια νέα εποχή ταχείας ανάπτυξης και βαθιάς μεταμόρφωσης. Βλέπει την ανάπτυξη διαδικασιών και φαινομένων όπως η πολυπολικότητα, η οικονομική παγκοσμιοποίηση, η έλευση της κοινωνίας της πληροφορίας, η πολιτιστική ποικιλομορφία, ο μετασχηματισμός της αρχιτεκτονικής της παγκόσμιας διακυβέρνησης και της παγκόσμιας τάξης. [. . .] έχει διαμορφωθεί μια τάση ανακατανομής της εξουσίας στον κόσμο. [. . .] η βασισμένη στο διεθνές δίκαιο παγκόσμια τάξη, επιδιώκουν πραγματική πολυπολικότητα με τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο Ασφαλείας τους να διαδραματίζουν κεντρικό και συντονιστικό ρόλο".

Ο Βλαντιμίρ Πούτιν και ο Σι Τζινπίνγκ το 2018

Αντιθέτως, η ομιλία της υπουργού Εξωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου Liz Truss στο Lowy Institute, ένα αυστραλιανό think-tank πολιτικής που υποστηρίζεται από τους **Rothschild** και επικεντρώνεται στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού, απεικόνιζε τη δυτική θέση. Η ίδια είπε:

"Η Ρωσία και η Κίνα συνεργάζονται όλο και περισσότερο, καθώς προσπαθούν να θέσουν τα πρότυπα σε τεχνολογίες όπως η τεχνητή νοημοσύνη, επιβεβαιώνοντας την κυριαρχία τους στον δυτικό Ειρηνικό. [. . .] Αποσταθεροποιούν τη διεθνή τάξη που βασίζεται σε κανόνες και ροκανίζουν τις αξίες που τη στηρίζουν. [. . .] Πιστεύουμε στην ελευθερία και τη δημοκρατία. [. . .] Όπως είπε ο πρωθυπουργός Scott Morrison, "γνωρίζουμε από τα στοιχεία της ανθρώπινης ιστορίας ότι οι δημοκρατίες είναι το μηχανοστάσιο της αλλαγής". [. . .] Η τεχνολογία έχει ενδυναμώσει τους ανθρώπους επιτρέποντας απίστευτη ελευθερία, αλλά γνωρίζουμε ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί από άλλους για την προώθηση του φόβου. [. . .] Ενώνοντας τις δυνάμεις μας με τις ΗΠΑ δείχνουμε την αποφασιστικότητά μας να προστατεύσουμε την ασφάλεια και τη σταθερότητα σε ολόκληρη την περιοχή".

Αν το πάρουμε τοις μετρητοίς, αναπόφευκτα θα συμπεράναμε ότι, ενώ ο άξονας βρίσκεται σε εξέλιξη, η αντιπαράθεση των αντιπάλων συνεχίζεται. **Σε μεγάλο βαθμό, αυτό είναι ένα κατασκεύασμα.**

Συζητώντας για την IRBO, αμέσως αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα ονοματολογίας. Κάποιες φορές αναφέρεται ως "διεθνής τάξη βασισμένη σε κανόνες", άλλες φορές ως "διεθνής τάξη" ή "σύστημα βασισμένο σε κανόνες" ή περιστασιακά ως "διεθνές σύστημα βασισμένο σε κανόνες", τώρα φαίνεται ότι πρέπει να προσθέσουμε **"παγκόσμια τάξη βασισμένη στο διεθνές δίκαιο"**.

Ενώ δεν υπάρχει κανένας σταθερός ορισμός για αυτό το υποτιθέμενο σύστημα παγκόσμιας διακυβέρνησης, όλα καταλήγουν στο ίδιο πράγμα. **Το σημείο στήριξης μπορεί να έχει μετακινηθεί, αλλά το τέχνασμα παραμένει άθικτο.**

Αυτό το πρόβλημα του ορισμού καταδεικνύει το πρωταρχικό ελάττωμα κάθε έννοιας μιας παγκόσμιας τάξης βασισμένης σε κανόνες. **Είναι ασαφής και παροδική.** Βασίζεται

περισσότερο στην εκάστοτε realpolitik παρά σε οποιοσδήποτε γνήσιες ηθικές, νομικές ή πολιτικές επιταγές.

Ενώ η **Truss** περιέγραψε με ακρίβεια πώς αυτή η λεγόμενη τάξη μπορεί να καταληφθεί και να αξιοποιηθεί, παραπλάνησε το ακροατήριό της όσον αφορά το ποιοι είναι οι καταχραστές. **Ούτε η υπάρχουσα IRBO βασίζεται στη δημοκρατία και την ελευθερία. Οι ισχυρισμοί της ήταν μια εξαπάτηση.**

Πρόσφατα το [Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ](#) (DHS) δήλωσε ότι η υπονόμηση της εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση επιτυγχάνεται από άτομα που διαδίδουν "ψευδείς" αφηγήσεις και ότι αυτό ισοδυναμεί με τρομοκρατία. Με άλλα λόγια, κανένας πολίτης των ΗΠΑ δεν έχει δικαίωμα να αμφισβητεί την κυβερνητική πολιτική. Εάν το κάνουν, διαδίδουν παραπληροφόρηση. **Κατά συνέπεια, το DHS προτείνει ότι η μη εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση θα πρέπει να διώκεται ως έγκλημα.**

Αυτή είναι η προβαλλόμενη δικαιολογία για την εστίαση της νέας μονάδας εγχώριας τρομοκρατίας που συνεργάζεται με το Τμήμα Εθνικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ. Ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας **Matthew Olsen** [δήλωσε σε Επιτροπή Δικαστικών Υποθέσεων της Γερουσίας](#) ότι η μονάδα δημιουργήθηκε για να καταπολεμήσει την αυξανόμενη απειλή του "εξτρεμισμού", ο οποίος προφανώς περιλαμβάνει "αντικυβερνητικές και αντιεξουσιαστικές ιδεολογίες".

Η αμφισβήτηση είτε της "εξουσίας" είτε της "κυβέρνησης" αποτελεί εξτρεμιστική θέση, σύμφωνα με το Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ και το DHS. **Δεν υπάρχει χώρος για την ελευθερία του λόγου στην εξτρεμιστική ιδεολογία της κυβέρνησης.** Χωρίς την ελευθερία του λόγου, η δημοκρατία των ΗΠΑ έχει τελειώσει.

Παρομοίως, στη Νέα Ζηλανδία, η πρωθυπουργός **Jacinda Ardern** (ένας νέος παγκόσμιος ηγέτης του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ) παραδέχθηκε την πρόθεση της κυβέρνησής της [να αγνοήσει το αναφαίρετο δικαίωμα των ανθρώπων να περιφέρονται](#), εκτός αν υποβληθούν σε εμβολιασμό. Το ίδιο ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, της οποίας [το ψηφιακό πιστοποιητικό COVID της ΕΕ](#) περιορίζει την ελευθερία μετακίνησης μόνο στους πολίτες που έχουν εμβολιαστεί με τα κατάλληλα φαρμακευτικά προϊόντα.

Αυτά τα "πιστοποιητικά" εμβολίων είναι η πύλη για την πλήρη ψηφιακή ταυτότητα για όλους τους συμμορφούμενους πολίτες. Μιλώντας τον Ιούνιο του 2021, η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, **Ursula Von Der Leyen**, δήλωσε:

"Θέλουμε να προσφέρουμε στους Ευρωπαίους μια νέα ψηφιακή ταυτότητα. Μια ταυτότητα που εξασφαλίζει την εμπιστοσύνη και προστατεύει τους χρήστες στο διαδίκτυο.

[. . .] Θα επιτρέψει σε όλους να ελέγχουν την ταυτότητά τους στο διαδίκτυο και να αλληλεπιδρούν με κυβερνήσεις και επιχειρήσεις, σε ολόκληρη την ΕΕ".

Με άλλα λόγια, το καθεστώς εμβολιασμού των πολιτών της ΕΕ, το οποίο θα αποτελεί βασικό μέρος της ψηφιακής ταυτότητας σύμφωνα με τα σχέδια της ΕΕ, θα απαιτείται επίσης για την πρόσβασή τους σε αγαθά και υπηρεσίες. Χωρίς την κατάλληλη άδεια, θα αποκλείονται από την κοινωνία.

Πρόσφατα, ορισμένες κυβερνήσεις [φάνηκε να υπαναχωρούν](#) από τα σχέδιά τους για το διαβατήριο (πιστοποιητικό) εμβολίου. Πρόκειται απλώς για μια σύντομη παύση μπροστά στην [αυξανόμενη δημόσια διαμαρτυρία](#).

Η δέσμευση για την ψηφιακή ταυτότητα, που ελέγχει κάθε πτυχή της ζωής μας, είναι [σύμφυτη με τον Στόχο 16.9 του ΟΗΕ για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη](#). Η πολιτική πορεία προς την ψηφιακή ταυτότητα είναι παγκόσμια, ανεξάρτητα από το ποιος υποτίθεται ότι ηγείται της IRBO.

Καμία από αυτές τις πολιτικές δεν υποδηλώνει, όπως ισχυρίστηκε ο Truss, κάποια υποκείμενη πίστη στην "ελευθερία και τη δημοκρατία". Μεταξύ [των χωρών των Five Eyes](#) και σε ολόκληρη την ΕΕ, το μόνο που βλέπουμε είναι μια δέσμευση στην αυταρχική δικτατορία.

Elizabeth Truss

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου η Truss είναι ηγετικό κυβερνητικό στέλεχος, [τα σχέδια για μια δικτατορία](#) βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο. Το βρετανικό κράτος έχει εκμεταλλευτεί [την ψευδοπανδημία](#) για να προχωρήσει και να θεσπίσει μια σειρά από δικτατορικές νομοθεσίες.

Ο νόμος του 2020 για τις μυστικές πηγές πληροφοριών ανθρώπινου δυναμικού (ποινική συμπεριφορά) **εξουσιοδοτεί το κράτος να διαπράττει οποιοδήποτε έγκλημα του αρέσει και αφαιρεί κάθε νομική ευθύνη από τους πράκτορές του**- το νομοσχέδιο για την αστυνομία, τα εγκλήματα, τις ποινές και τα δικαστήρια ουσιαστικά απαγορεύει κάθε δημόσια διαμαρτυρία και, αν και προς το παρόν έχει κολλήσει μετά [την απόρριψη του νομοσχεδίου από τη Βουλή των Λόρδων](#), κάποιες μικρές τροποποιήσεις θα το οδηγήσουν σχεδόν σίγουρα στην ψήφισή του σε νόμο, το νομοσχέδιο για την ασφάλεια στο διαδίκτυο, όταν τεθεί σε ισχύ, θα τερματίσει την ελευθερία του λόγου στο διαδίκτυο και οι προτεινόμενες αλλαγές στα επίσημα μυστικά, την αντικατασκοπεία και την αντιτρομοκρατική νομοθεσία θα καταργήσουν την υπεράσπιση του δημοσιογράφου [ότι ενεργεί προς το δημόσιο συμφέρον](#), τερματίζοντας ουσιαστικά την καταγγελία και την ερευνητική δημοσιογραφία στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Όλες αυτές οι τυραννικές αλλαγές αποτελούν παράδειγμα [των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων της βρετανικής κυβέρνησης για τον νόμο περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων](#). Το δελτίο τύπου τους αποδεικνύει πώς ο ισχυρισμός τους ότι σέβονται τα ατομικά δικαιώματα, τις ελευθερίες και τη δημοκρατία **δεν είναι τίποτα περισσότερο από προπαγάνδα** που έχει σχεδιαστεί **για να εξαπατήσει το ανυποψίαστο κοινό**.

Ενώ μιλούν για ποικιλομορφία και ιστορική δέσμευση στην ελευθερία, εμπλουτίζοντας το δελτίο τύπου τους με χνουδωτά λόγια, οι πράξεις τους διαψεύδουν τις προθέσεις τους. Δηλώνουν:

"Η κυβέρνηση επιθυμεί να εισαγάγει ένα νομοσχέδιο δικαιωμάτων με τρόπο που να προστατεύει τα θεμελιώδη δικαιώματα των ανθρώπων, διασφαλίζοντας παράλληλα το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον [. . .] [Η ανάπτυξη μιας "κουλτούρας δικαιωμάτων" [. . .] έχει εκτοπίσει την οφειλόμενη εστίαση στην προσωπική ευθύνη και το δημόσιο συμφέρον. [. . .] Ενώ τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι καθολικά, ένα νομοσχέδιο δικαιωμάτων θα μπορούσε να απαιτήσει από τα δικαστήρια να λαμβάνουν περισσότερο υπόψη τη συμπεριφορά των ενάγοντων και το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον κατά την ερμηνεία και την εξισορρόπηση των ειδικών δικαιωμάτων. [. . .] Η μετατόπιση της νομοθετικής εξουσίας από το Κοινοβούλιο προς τα δικαστήρια, όσον αφορά τον ορισμό των δικαιωμάτων και τη στάθμισή τους με το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον, έχει οδηγήσει σε δημοκρατικό έλλειμμα. [. . .] [Η] ελευθερία της έκφρασης δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτο δικαίωμα όταν σταθμίζεται έναντι της ανάγκης προστασίας της εθνικής ασφάλειας, της ασφάλειας των πολιτών και της λήψης μέτρων για την προστασία από βλάβες σε άτομα".

Ενώ το κράτος του Ηνωμένου Βασιλείου ισχυρίζεται ότι "τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι καθολικά", σαφώς και δεν είναι αν πρόκειται για "περιορισμένα δικαιώματα" που βασίζονται σε ό,τι η κυβέρνηση αποφασίζει ότι είναι πιο σημαντικό. Τα άτομα που πιέζουν τα δικαιώματά τους στα δικαστήρια έχουν παρεμποδίσει τα προγράμματα της κυβέρνησης. Αυτό θεωρείται "δημοκρατικό έλλειμμα". Ως εκ τούτου, ο Νέος Χάρτης Δικαιωμάτων θα προστατεύει τη δύναμη και την εξουσία της κυβέρνησης πέρα και πάνω από τις ελευθερίες των ανθρώπων.

Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου θα ορίσει την "εθνική ασφάλεια". Η προστασία της, κατά την κρίση τους, θα υπερισχύει όλων των ατομικών δικαιωμάτων. Η ελευθερία της

περιπλάνησης, του λόγου και της έκφρασης δεν θα είναι ανεκτή από το βρετανικό κράτος. Αντ' αυτού, η δέσμευση για το "δημόσιο συμφέρον", την "ασφάλεια" και την προστασία του πληθυσμού από κάποια νεφελώδη έννοια της "βλάβης", θα αντικαταστήσει την ελευθερία και τη δημοκρατία.

Και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού, και στον παγκόσμιο Νότο των Five Eyes, αναδύεται ένα νέο σύστημα που διευκολύνει αυτό που ο Μουσολίνι περιέγραψε ως **φασιστικό κράτος**:

"Η φασιστική αντίληψη της ζωής τονίζει τη σημασία του κράτους και αποδέχεται το άτομο μόνο στο βαθμό που τα συμφέροντά του συμπίπτουν με εκείνα του κράτους. [. . .] Ο φιλελευθερισμός αρνήθηκε το κράτος στο όνομα του ατόμου- ο φασισμός επαναφέρει τα δικαιώματα του κράτους ως έκφραση της πραγματικής ουσίας του ατόμου. [. . .] Η φασιστική αντίληψη για το κράτος είναι περιεκτική- έξω από αυτό δεν μπορούν να υπάρξουν ανθρώπινες ή πνευματικές αξίες, πόσο μάλλον να έχουν αξία. Έτσι κατανοητός, ο φασισμός, είναι ολοκληρωτικός και το φασιστικό κράτος - μια σύνθεση και μια μονάδα που περιλαμβάνει όλες τις αξίες - ερμηνεύει, αναπτύσσει και εξουσιάζει ολόκληρη τη ζωή ενός λαού".

Είναι η συμμαχία των Five Eyes υπό την ηγεσία των ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση που ισχυρίζονται ότι είναι οι προστάτες της διεθνούς τάξης που βασίζεται σε κανόνες. **Με τη δέσμευσή τους σε μια νέα μορφή παγκόσμιου φασισμού**, η ιδέα ότι η IRBO μας κρατάει ασφαλείς είναι αμφισβητήσιμη. Στην πραγματικότητα, ο σημερινός IRBO δεν προώθησε ποτέ ούτε την ελευθερία ούτε τη δημοκρατία.

Είναι σύνηθες για τους υποτιθέμενους ηγέτες της IRBO να εφαρμόζουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Παράνομοι πόλεμοι, [παρατεταμένες τρομοκρατικές εκστρατείες](#) κατά των ίδιων τους των πληθυσμών, υποστήριξη ξένων [τρομοκρατικών εξεγέρσεων](#), σκληρές οικονομικές κυρώσεις και εμπλοκή σε [διεθνείς επιχειρήσεις λαθρεμπορίου ναρκωτικών](#) χαρακτηρίζουν τις δραστηριότητες των εθνικών κρατών που διεκδικούν την ιδιοκτησία του IRBO.

Ενώ η δυτική ηγεμονία επιμένει ότι όλοι πρέπει να ακολουθούν τους κανόνες της, δεν τηρούν οι ίδιοι το ίδιο. Μερικά πρόσφατα παραδείγματα, μεταξύ πολλών, είναι [η μονομερής απόσυρση των ΗΠΑ](#) από το **Κοινό Ολοκληρωμένο Σχέδιο Δράσης** (JCPOA), που συχνά αναφέρεται ως η Πυρηνική Συμφωνία με το Ιράν, η αθέτηση των διαβεβαιώσεων του NATO, που δόθηκαν στον τελευταίο Σοβιετικό Πρόεδρο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, [ότι δεν θα επεκταθεί](#) "ούτε μια ίντσα προς τα ανατολικά", και η φυλάκιση δημοσιογράφων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι **οι υποτιθέμενοι αντίπαλοι της σημερινής IRBO, κυρίως η Ρωσία, η Κίνα και το Ιράν**, είναι και οι ίδιοι υπεράνω πάταξης. Ωστόσο, είναι αστήρικτο για τα "ηγετικά έθνη" της υφιστάμενης IRBO να επιτάσσουν οποιαδήποτε ηθική υπεροχή.

Πολιτικοί όπως η Truss προωθούν τον IRBO ως τον ακρογωνιαίό λίθο της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, αλλά πρόκειται για ανούσιες κοινοτοπίες. Δεν υπάρχει τίποτα εγγενώς ειρηνικό ή ασφαλές σε αυτόν.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ IRBO

Η σημερινή IRBO παρουσιάζεται ως ένα σχέδιο δυτικών, πρώην φιλελεύθερων, δημοκρατικών κρατών που έχει επωφεληθεί από την οικονομική και στρατιωτική κυριαρχία των ΗΠΑ. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι έτσι το παρουσιάζουν τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης (MSM), η ακαδημαϊκή κοινότητα και οι δεξαμενές σκέψης, η διεθνής τάξη που βασίζεται σε κανόνες δεν είναι αυτή σήμερα.

Η IRBO μπορεί με μεγαλύτερη ακρίβεια να περιγραφεί ως ένα όχημα για ένα παγκόσμιο καπιταλιστικό δίκτυο ενδιαφερομένων να χειραγωγεί τα εθνικά κράτη για την επιδίωξη της δικής του κυρίως ιδιωτικής, εταιρικής ατζέντας. Πράγματι, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε [ότι αυτό ήταν πάντα](#).

Ένα πραγματικά παγκόσμιο δίκτυο εταιρειών, δεξαμενών σκέψης, ιδιωτικών ιδρυμάτων, διακυβερνητικών οργανισμών, ΜΚΟ και κυβερνήσεων συνεργάζονται για να μετατρέψουν τις παγκόσμιες πολιτικές ατζέντες σε πολιτική και νομοθεσία σε εθνικό και τοπικό κυβερνητικό επίπεδο. Αυτή είναι η Παγκόσμια Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (Global Public-Private Partnership - G3P) και η εμβέλειά της εκτείνεται σε κάθε έθνος.

Μπορεί να βλέπουμε τον παγκόσμιο πολιτικό χάρτη ως ένα συνονθύλευμα κυρίαρχων εθνών, που υπάρχουν σε κατάσταση αναρχίας (κανείς δεν τα κυβερνά), αλλά η G3P δεν το κάνει. Αυτό που βλέπει το παγκόσμιο καπιταλιστικό δίκτυο ενδιαφερομένων (G3P) είναι μια αυταρχική, κατακερματισμένη δομή που πρέπει να χειραγωγηθεί για την επίτευξη του στόχου τους, με τον

στόχο αυτό να είναι η δημιουργία ενός συνεκτικού συστήματος παγκόσμιας διακυβέρνησης υπό την κυριαρχία τους.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ψευδοπανδημίας, το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ (WEF) [συνεργάστηκε με κυβερνήσεις](#) και [διακυβερνητικούς οργανισμούς](#) για να προωθήσει την πολιτική ατζέντα της Μεγάλης Επαναφοράς. Το G3P είναι η ενσάρκωση αυτού που το WEF αποκαλεί το μοντέλο της παγκόσμιας διακυβέρνησης με πολλούς εμπλεκόμενους φορείς.

Τον Οκτώβριο του 2019, λίγο πριν από την έναρξη της ψευδοπανδημίας, το WEF δημοσίευσε την **Παγκόσμια Τεχνολογική Διακυβέρνηση: Μια προσέγγιση με πολλούς εμπλεκόμενους φορείς** ([Global Technology Governance: A Multistakeholder Approach](#)) Αναλαμβάνοντας την εξουσία να απαιτήσει από τον κόσμο να αποδεχτεί την εισβολή της σχεδιαζόμενης [4ης βιομηχανικής επανάστασης](#), η G3P, εκπροσωπούμενη από το WEF, εξέφρασε τη λύπη της για αυτό που θεωρούσε ότι δεν υπάρχει πρόοδος προς την κατεύθυνση της παγκόσμιας διακυβέρνησης.

Σε αυτό το πολυμερές σύστημα, οι εκλεγμένες κυβερνήσεις είναι απλώς ένα από τα πολλά ενδιαφερόμενα μέρη. Οι περισσότεροι από τους κορυφαίους εταίρους της G3P είναι ιδιωτικές εταιρείες, όπως η [Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών \(BIS\)](#), ή εκπροσωπούν ιδιωτικά εταιρικά συμφέροντα, όπως για παράδειγμα το [Παγκόσμιο Επιχειρηματικό Συμβούλιο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη](#).

Η δημοκρατική μας εποπτεία φτάνει μόνο μέχρι εκεί που επιτρέπει η επιρροή της εθνικής μας κυβέρνησης ως ενδιαφερόμενου μέρους της G3P. Μπορούμε να εκτιμήσουμε την έκταση

αυτής της δημοκρατικής λογοδοσίας αν λάβουμε υπόψη μας τα σχόλια του Dominic Cummings, πρώην επικεφαλής συμβούλου του πρωθυπουργού του Ηνωμένου Βασιλείου. Σε κατάθεση που έδωσε σε [κοινοβουλευτική επιτροπή τον Μάιο του 2021](#) (πηγαίνετε στο 14:02:35), ο Cummings είπε:

"Τον Μάρτιο άρχισα να δέχομαι τηλεφωνήματα από διάφορους ανθρώπους που έλεγαν ότι αυτά τα νέα εμβόλια mRNA θα μπορούσαν κάλλιστα να καταρρίψουν τη συμβατική σοφία. Άνθρωποι όπως ο Bill Gates και αυτού του είδους το δίκτυο έλεγαν. Ουσιαστικά αυτό που συνέβη είναι ότι υπάρχει ένα δίκτυο ανθρώπων, ανθρώπων τύπου Bill Gates, που έλεγαν ότι πρέπει να επανεξετάσουμε εντελώς το παράδειγμα του πώς το κάνουμε αυτό [...] Αυτό που έλεγαν ο Bill Gates και άνθρωποι σαν κι αυτόν σε μένα, και σε άλλους στον αριθμό 10, ήταν ότι πρέπει να σκεφτούμε αυτό πολύ περισσότερο σαν τα κλασικά προγράμματα του παρελθόντος. . το πρόγραμμα Μανχάταν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, το πρόγραμμα Apollo [...] Αλλά αυτό που έλεγαν ο Bill Gates και οι άλλοι άνθρωποι [...] ήταν, η πραγματική αναμενόμενη απόδοση σε αυτό είναι τόσο υψηλή που ακόμη και αν αποδειχθεί ότι όλα αυτά είναι σπαταλημένα δισεκατομμύρια, εξακολουθεί να είναι ένα καλό στοίχημα, και αυτό είναι ουσιαστικά αυτό που κάναμε".

Ο Cummings μιλούσε για την απάντηση της πολιτικής δημόσιας υγείας της βρετανικής κυβέρνησης σε μια υποτιθέμενη παγκόσμια πανδημία. Πρόκειται για αποφάσεις που θα επηρέαζαν την υγεία κάθε άνδρα, γυναίκας και παιδιού στη χώρα.

Τα σχόλιά του αποκαλύπτουν ότι η βρετανική κυβέρνηση απλώς ακολουθούσε τις εντολές που έδινε το δίκτυο των "ανθρώπων τύπου Bill Gates". Το βρετανικό κράτος σχεδίασε μια κρίσιμη εθνική πολιτική κατ' εντολή του Ιδρύματος Bill and Melinda Gates (BMGF). Ενεργούσαν υπό τις οδηγίες ενός ιδιωτικού, αφορολόγητου ιδρύματος.

Το BMGF συγκαταλέγεται μεταξύ των κορυφαίων ενδιαφερομένων στο πλαίσιο του G3P. Όπως και το WEF, [οι συνεργασίες τους με κυβερνητικές](#) και διακυβερνητικές οργανώσεις είναι εκτεταμένες.

Όπως γνωρίζουμε τώρα, οι υποτιθέμενοι ισχυρισμοί για την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα των εμβολίων [που διατυπώθηκαν από το BMGF](#) και τους πολιτικούς που εφαρμόζαν την πολιτική δημόσιας υγείας για λογαριασμό τους, **δεν ήταν ούτε κατά διάνοια ακριβείς**. Γνωρίζουμε επίσης ότι αυτή η αποτυχία είναι ασήμαντη για το BMGF, επειδή η **"απόδοση από αυτό είναι τόσο υψηλή"** που δεν έχει σημασία.

Οι πολιτικές δεξαμενές σκέψης βρίσκονται στην καρδιά του G3P. Συνεργάζονται με άλλους ενδιαφερόμενους εταίρους του G3P **για να καταστρώσουν τις πολιτικές ατζέντες που οι κυβερνήσεις επιβάλλουν στη συνέχεια στους πληθυσμούς τους.**

Οι δεξαμενές σκέψης, όπως το [Royal Institute for Interantional Affairs](#) (RIIA - Chatham House), **αποτελούνται πάντοτε από εκπροσώπους πολυεθνικών εταιρειών** (συμπεριλαμβανομένων των κεντρικών τραπεζών), χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ΜΚΟ, φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, ιδιωτικών δωρητών, διακυβερνητικών οργανισμών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και κυβερνήσεων κ.λπ.

Για παράδειγμα, [στα μέλη του Chatham House](#) περιλαμβάνονται τα Ηνωμένα Έθνη, το Ίδρυμα Bill και Melinda Gates, το Ίδρυμα Open Society Foundation, η Τράπεζα της Αγγλίας, η Astrazeneca, η GlaxoSmithKline, το Bloomberg, ο Guardian, το City of London, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ένωση, η BAE systems, η Goldman Sachs, η De Beers, η BlackRock, η China International Capital Corporation, η Huawei, το Kings College London, το London School of Economics (LSE), η Oxfam, ο βρετανικός στρατός και κυβερνήσεις από όλο τον κόσμο. **Ο κατάλογος συνεχίζεται.**

Το να φανταστεί κανείς ότι αυτές οι παγκοσμιοποιημένες οργανώσεις είναι ουσιαστικά ανίσχυρες και υπάρχουν απλώς για να βοηθούν τις κυβερνήσεις να σχεδιάζουν πολιτικές είναι εξαιρετικά αφελές. Μια πιο ακριβής σύνοψη έχει προσφερθεί από μερικούς ακαδημαϊκούς. Ο καθηγητής **Hartwig Pautz** [έγραψε](#):

"Επιδιώκουν να επηρεάσουν τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και το ευρύτερο κοινό, και ότι προσπαθούν να το πράξουν μέσω άτυπων και επίσημων διαύλων και κάνοντας χρήση της καλά συνδεδεμένης θέσης τους σε συχνά διακρατικά δίκτυα πολιτικής που περιλαμβάνουν πολιτικά κόμματα, ομάδες συμφερόντων, εταιρείες, διεθνείς οργανισμούς, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και γραφειοκρατίες της δημόσιας διοίκησης. [. . .] [Οι υπεύθυνοι για τη χάραξη πολιτικής χρειάζονται ολοένα και περισσότερο επιμελητές, διαιτητές ή φίλτρα για να τους βοηθήσουν να αποφασίσουν ποιες πληροφορίες, δεδομένα και πολιτική εμπειρογνωμοσύνη θα χρησιμοποιήσουν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων".

Ωστόσο, αρκεί να ρίξουμε μια ματιά στα σχόλια ανθρώπων όπως ο Dominic Cummings ή η Hillary Clinton για να αναγνωρίσουμε ότι ακόμη και οι παρατηρήσεις του Pautz υπολείπονται. Ως τότε [υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ](#), η Clinton δήλωσε ότι ο ρόλος του Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων (CFR) - ως δεξαμενή σκέψης για την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ - ήταν να λέει στο αμερικανικό υπουργείο Εξωτερικών **"τι πρέπει να κάνουμε και πώς πρέπει να σκεφτόμαστε για το μέλλον"**.

Οι κυβερνήσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων των ΗΠΑ, της Ρωσίας και της Κίνας, είναι ενδιαφερόμενοι φορείς της G3P. Το 2017, μιλώντας [σε σεμινάριο του Χάρβαρντ](#), ο ιδρυτής και εκτελεστικός πρόεδρος του WEF, Klaus Schwab, δήλωσε:

"Η κ. Μέρκελ, ακόμη και ο Βλαντιμίρ Πούτιν κ.ο.κ., όλοι τους υπήρξαν Νέοι Παγκόσμιοι Ηγέτες του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ. Αλλά αυτό για το οποίο είμαστε πραγματικά υπερήφανοι τώρα με τη νέα γενιά, όπως ο πρωθυπουργός Τρουντό, ο πρόεδρος της Αργεντινής και ούτω καθεξής, είναι ότι διεισδύουμε στα υπουργικά γραφεία. Έτσι, χθες ήμουν σε μια δεξίωση για τον πρωθυπουργό Τριντό και ξέρω ότι το μισό υπουργικό συμβούλιο, ή ακόμη και περισσότερο από το μισό, είναι για τους... πραγματικά Νέους Παγκόσμιους Ηγέτες του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ".

Αυτό δεν ήταν ανούσιο καμάρι. Πολιτικοί ηγέτες όπως ο Tony Blair, η Jacinda Ardern, ο Emmanuel Macron, ο Alexander De Croo (πρωθυπουργός του Βελγίου), η Sanna Marin (πρωθυπουργός της Φινλανδίας) και πολλά άλλα πολιτικά βαριά ονόματα έχουν περάσει από το πρόγραμμα Young Global Leaders-YGL. Για το λόγο αυτό, σε ομιλία του προς το канаδικό έθνος το Νοέμβριο του 2020, σε άμεση αναφορά στη λεγόμενη Μεγάλη Επαναφορά του WEF, ο Καναδός πρωθυπουργός [Justin Trudeau](#) δήλωσε:

"Το να οικοδομήσουμε καλύτερα σημαίνει να λάβουμε στήριξη στους πιο ευάλωτους, διατηρώντας παράλληλα τη δυναμική της ατζέντας 2030 για τη βιώσιμη ανάπτυξη και των ΣΒΑ. [. . .] Αυτή η πανδημία έδωσε την ευκαιρία για μια επανεκκίνηση. Αυτή είναι η ευκαιρία μας να επιταχύνουμε τις προ της πανδημίας προσπάθειές μας να επανασχεδιάσουμε τα οικονομικά συστήματα που αντιμετωπίζουν πραγματικά τις παγκόσμιες προκλήσεις όπως η ακραία φτώχεια, η ανισότητα και η κλιματική αλλαγή".

Ο Trudeau [είναι ένας από τους πολλούς](#) Young Global Leaders (YGL) του WEF, και μέλη του προηγούμενου προγράμματός του που ονομάζεται Global Leaders of Tomorrow, οι οποίοι

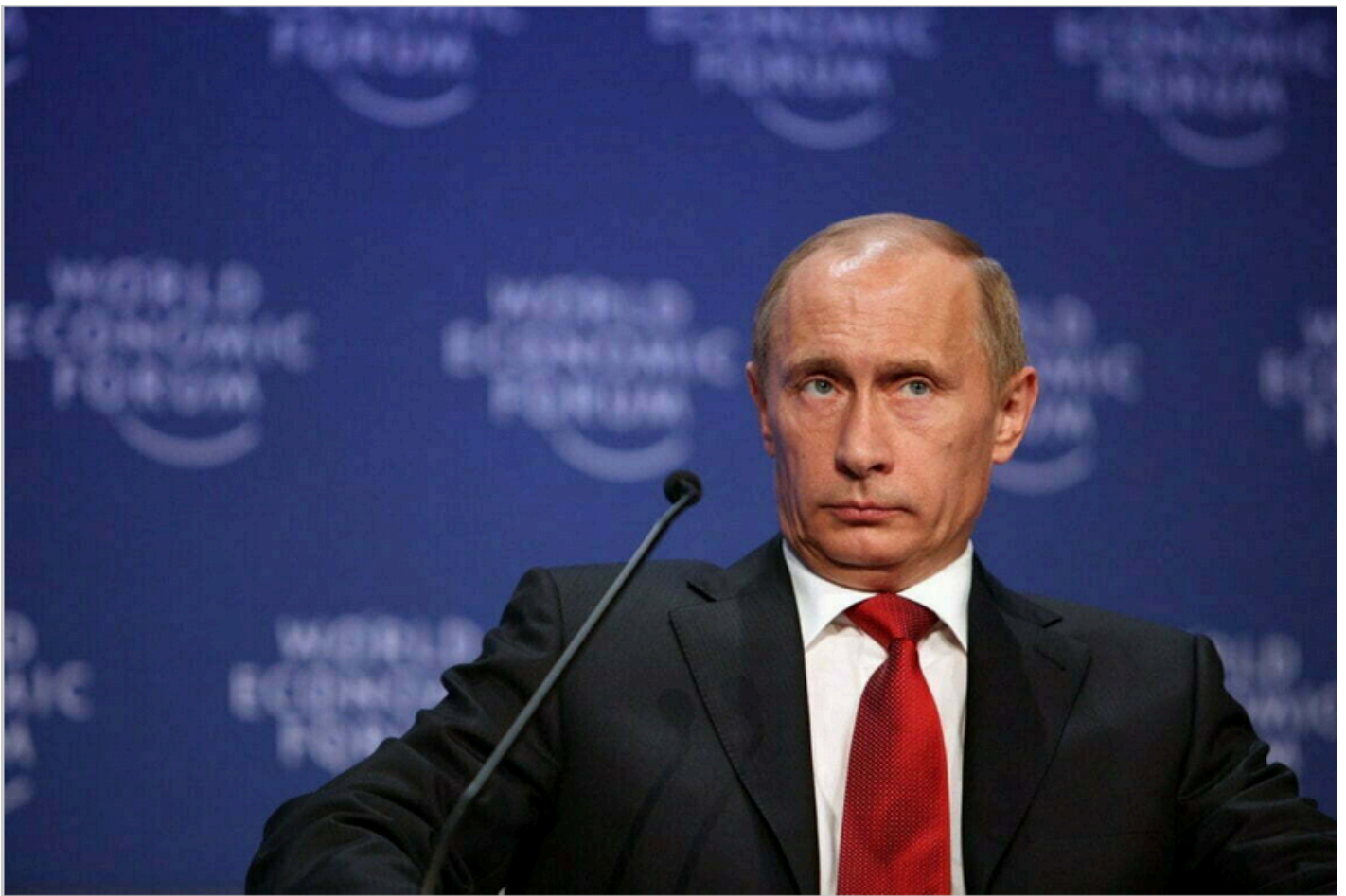
διαμόρφωσαν την παγκόσμια πολιτική απάντηση στην ψευδοπανδημία. **Ως απόφοιτος του YGL, το καθήκον του ήταν να πείσει το канаδικό κοινό να αγκαλιάσει την πολιτική ατζέντα της Μεγάλης Επανάφορας του G3P.**

Παρά τους ισχυρισμούς του Schwab, ο Ρώσος πρόεδρος Vladimir Putin δεν φαίνεται να ήταν μεταξύ των προστατευόμενων του WEF YGL. Ωστόσο, μιλώντας το 2019 στον Πρόεδρο Quesada της Κόστα Ρίκα, ο Klaus Schwab επανέλαβε τη δήλωσή του για τον Πούτιν:

"Η κυρία Merkel, ο Tony Blair, ήταν όλοι, ακόμη και ο Πρόεδρος Putin, ήταν όλοι Νέοι Παγκόσμιοι Ηγέτες".

Το 1993, όταν ξεκίνησε το πρόγραμμα "Παγκόσμιοι Ηγέτες του Αύριο", ο Πούτιν ήταν 41 ετών και το ανώτατο όριο ηλικίας για την ένταξη στο πρόγραμμα υποτίθεται ότι ήταν τα 38 έτη. Φαίνεται απίθανο ο Πούτιν να ήταν "επίσημα" εκπαιδευόμενος του WEF YGL.

Μετά από 16 χρόνια υπηρεσίας στη σοβιετική KGB, ο Πούτιν έχτιζε [τη φήμη του ως πολιτικός](#) το 1993, εκτελώντας χρέη αναπληρωτή του δημάρχου της Αγίας Πετρούπολης, Ανατόλι Σόμπτσικ. Ο Sobchak στη συνέχεια συνυπογράφει [το Σύνταγμα της Ρωσικής Ομοσπονδίας](#).

Ο Πούτιν στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του 2009

Ο Putin συνέβαλε καθοριστικά στην ενθάρρυνση των ξένων επενδύσεων στην πόλη και κατά τη διάρκεια της θητείας του στην Αγία Πετρούπολη ο Πούτιν φαίνεται ότι ανέπτυξε στενή σχέση με τον Klaus Schwab. Στην ομιλία του στην εικονική συνάντηση του 2021 στο Νταβός του WEF, ο Putin δήλωσε:

"Κύριε Schwab, αγαπητέ Klaus, [. . .] έχω έρθει στο Νταβός πολλές φορές, παρακολουθώντας τις εκδηλώσεις που διοργάνωσε ο κ. Schwab, ακόμη και τη δεκαετία του 1990. Ο Klaus μόλις υπενθύμισε ότι συναντηθήκαμε το 1992. Πράγματι, κατά τη διάρκεια της θητείας μου στην Αγία Πετρούπολη, επισκέφθηκα πολλές φορές αυτό το σημαντικό φόρουμ. [. . .] [Είναι δύσκολο να παραβλέψουμε τις θεμελιώδεις αλλαγές στην παγκόσμια οικονομία, την πολιτική, την κοινωνική ζωή και την τεχνολογία. Η πανδημία του κοροναϊού [. . .] ώθησε και επιτάχυνε τις διαρθρωτικές αλλαγές".

Όσον αφορά τις συμπράξεις G3P, η ρωσική είναι ίσως μία από τις πιο κοντινές στο WEF. Η ετήσια παγκόσμια εκπαιδευτική άσκηση [Cyber-Polygon](#) του WEF για την κυβερνοασφάλεια ενορχηστρώνεται από την Bi.Zone, [θυγατρική της Sberbank](#).

Η **Bi.Zone** είναι υπεύθυνη για το σχεδιασμό και τη διεξαγωγή των σεναρίων και των ασκήσεων Cyber Polygon. Η Sberbank είναι [πλειοψηφικά κρατική ρωσική τράπεζα](#) και συγκαταλέγεται μεταξύ των ιδρυτικών μελών [του Κέντρου Κυβερνοασφάλειας \(CCS\)](#) του WEF.

Άλλοι εταίροι του CCS περιλαμβάνουν την κορυφαία δεξαμενή σκέψης για την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, το Carnegie Endowment for International Peace (CEIP), την Europol (που εκπροσωπεί τις κυβερνήσεις της ΕΕ), την INTERPOL, τον [Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών](#) (που εκπροσωπεί τις κυβερνήσεις των υποηπείρων της Βόρειας και Νότιας Αμερικής), καθώς και εθνικά κέντρα ασφάλειας στον κυβερνοχώρο από το Ισραήλ, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Κορέα, τη Σαουδική Αραβία και την Ελβετία (έδρα της BIS).

Από τις πολλές εταιρείες που συμμετείχαν στο Cyber Polygon 2021, οι ρωσικές εταιρείες [αποτέλεσαν το μεγαλύτερο απόσπασμα](#) από οποιοδήποτε έθνος. Επιπλέον, [το WEF συνεργάζεται](#) με το **Διεθνές Οικονομικό Φόρουμ της Αγίας Πετρούπολης (SPIEF)**. Το Διεθνές Ίδρυμα SPIEF ιδρύθηκε στην Αγία Πετρούπολη το 1998 υπό τη διεύθυνση του [Herman Gref](#). Εκείνη την εποχή υπηρετούσε ως αντιπεριφερειάρχης της πόλης.

Το 1993, ο Gref ήταν επίσης στενός συνεργάτης του Anotoly Sobchak στην Αγία Πετρούπολη, όπου ο Putin ήταν ανώτερος σύμβουλος του Sobchak. Ο **Gref** είναι σήμερα διευθύνων σύμβουλος και πρόεδρος της **Sberbank**.

Το 2017, ο Schwab αναγνώρισε ότι η SPIEF και η Ρωσία ήταν παγκόσμιοι ηγέτες στη διεθνή ρύθμιση και δήλωσε:

"Στο νέο οικονομικό περιβάλλον και με σεβασμό στις τελευταίες τεχνολογικές ανακαλύψεις, είμαστε αντιμέτωποι με την ανάγκη για νέες μορφές συνεργασίας. [. . .] Είμαι απολύτως βέβαιος ότι η Ρωσία, ως ένας από τους ηγέτες στην υπεύθυνη παγκόσμια ρύθμιση, πρέπει να διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στον καθορισμό νέων μορφών συνύπαρξης στην εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης".

Η Ρωσία και το SPIEF αποτελούν μέρος του δικτύου G3P και εμπλέκονται έντονα στην παγκόσμια κυβερνοασφάλεια και, ειδικότερα, στη ρύθμιση της τεχνολογίας. Είναι σαφές ότι, μέσω εταιρών όπως το CFR, το BMGF και το WEF, η Παγκόσμια Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα **προωθεί μια παγκόσμια πολιτική ατζέντα που υποστηρίζεται και από τις δύο πλευρές του χάσματος Ανατολής-Δύσης.**

Τα περιουσιακά στοιχεία του WEF, όπως ο Trudeau και άλλοι συμβιβασμένοι αξιωματούχοι, είναι σε θέση να διασφαλίσουν ότι η διανομή της πολιτικής είναι όσο το δυνατόν πιο απρόσκοπτη. Η ρωσική και, όπως θα δούμε, η κινεζική κυβέρνηση είναι εξίσου ενεργά ενδιαφερόμενοι στις προσπάθειες παγκόσμιας διακυβέρνησης της G3P.

Αν πιστεύαμε τα δυτικά ΜΜΕ, αυτό θα αποτελούσε ένα φαινομενικά αδιανόητο αίνιγμα. Ενώ αυτά τα εθνικά κράτη είναι εταίροι της G3P, μας λένε ότι υπονομεύουν επίσης την IRBO. **Κάτι δεν κολλάει.**

Σύμφωνα με το **Reuters**, οι ευρωπαϊκές τράπεζες [πρέπει να προετοιμαστούν για ρωσικές επιθέσεις στον κυβερνοχώρο](#). Το CBS ισχυρίζεται ότι το [DHS βρίσκεται σε πλήρη επιφυλακή](#) για τον επερχόμενο κυβερνοπόλεμο, ενώ τα βρετανικά μέσα ενημέρωσης μετέδωσαν [τις ίδιες τρομακτικές ιστορίες](#). Το Forbes ανέφερε ότι η Ρωσία διεξάγει κυβερνοπόλεμο εναντίον της Δύσης [εδώ και 20 χρόνια](#) και ο Guardian ισχυρίστηκε [ότι αυτό είναι τυπικό για τη Ρωσική Ομοσπονδία](#).

Όλα αυτά φαίνονται εξαιρετικά περίεργα, δεδομένου ότι δυτικές παγκόσμιες εταιρείες, όπως η IBM, η Deutsche Bank και η Santander, συμμετείχαν σε ασκήσεις ετοιμότητας κυβερνοπολέμου, τις οποίες διηύθυνε σε μεγάλο βαθμό μια ρωσική κρατική τράπεζα. Εάν οποιοσδήποτε από τους ισχυρισμούς των ΜΜΕ είναι έστω και στο ελάχιστο αληθοφανής, ο κίνδυνος βιομηχανικής κατασκοπείας και μόνο φαίνεται να έχει ξεπεράσει κάθε όριο.

Κυβερνήσεις από όλο τον δυτικό κόσμο συμμετέχουν στο Κέντρο Κυβερνοασφάλειας του WEF, το οποίο ιδρύθηκε, εν μέρει, από τη Sberbank. Ταυτόχρονα, συνεχίζουν να προειδοποιούν τους πληθυσμούς τους για τον κίνδυνο ρωσικών επιθέσεων στον κυβερνοχώρο.

Ειλικρινά, αυτές οι ιστορίες για τις ρωσικές απειλές στον κυβερνοχώρο είναι παιδαριώδεις. Οι δυτικές κυβερνήσεις και εταιρείες, οι οποίες φαίνεται να ακολουθούν κατά γράμμα τις εντολές της G3P, φαίνεται να είναι ικανοποιημένες με το να καθοδηγούνται από την αξιολόγηση και τις συστάσεις μιας ρωσικής κρατικής τράπεζας τράπεζας για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο.

Ένα πολύ πιο αξιόπιστο σκεπτικό για αυτές τις ιστορίες των ΜΜΕ και την κυβερνητική κινδυνολογία είναι ότι έχουν σχεδιαστεί για να μας προετοιμάσουν και να παρέχουν δικαιολογία για τον ψηφιακό μετασχηματισμό του χρηματοπιστωτικού τομέα. Στην έκθεσή του για τις απειλές στον κυβερνοχώρο το 2020, το Carnegie Endowment for International Peace (CEIP) δήλωσε ότι η ψευδοπανδημία επέβαλε αυτή την αλλαγή.

Σε μια ελάχιστη κρυφή αναφορά στη Ρωσία και την Κίνα, το CEIP υποστήριξε ότι οι επιθέσεις στον κυβερνοχώρο από εθνικά κράτη ήταν αναπόφευκτες. Στη συνέχεια προέβλεψαν ότι η απάντηση σε αυτή την υποτιθέμενα αναπόφευκτη επίθεση θα ήταν η συγχώνευση των δραστηριοτήτων των τραπεζών, των χρηματοπιστωτικών αρχών και των μηχανισμών εθνικής ασφάλειας των εθνικών κρατών.

Η συγκέντρωση της εξουσίας, ιδίως επί των χρηματοπιστωτικών συστημάτων, είναι πάντα η λύση όσον αφορά την G3P. Πρωτίστως επειδή αναλαμβάνουν το δικαίωμα να ασκούν αυτή την εξουσία.

Στα μείζονα ζητήματα, οι κυβερνήσεις δεν διαμορφώνουν την πολιτική και η πολιτική επιμελείται αντ' αυτού από τις δεξαμενές σκέψης της G3P, όπως το CEIP. Δεν θα πρέπει να υποκύπτουμε στην ψευδαίσθηση ότι οι δεξαμενές σκέψης απλώς προσφέρουν προτάσεις.

Έχουν την οικονομική, χρηματοπιστωτική και πολιτική δύναμη να λαμβάνουν αποφάσεις στην παγκόσμια σκηνή και το κάνουν εδώ και γενιές.

Κανείς δεν ψηφίζει τις δεξαμενές σκέψης. Σε αυτό το βαθμό, η λεγόμενη αντιπροσωπευτική δημοκρατία είναι μια παρωδία. Εμείς, ο λαός, δεν είχαμε ποτέ λόγο για τα "μεγάλα ζητήματα". Για όσους από εμάς ζουν στις δυτικές δημοκρατίες, οι κυβερνητικές μεγαλοστομίες χρησιμεύουν απλώς για να μας πείσουν ότι εκπροσωπούμαστε κατά κάποιον τρόπο στις διαβουλεύσεις. **Πρόκειται ουσιαστικά για ένα τέχνασμα εμπιστοσύνης.**

Αυτό είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούμε να κατανοήσουμε τους Διεθνείς Κανόνες Τάξης. Ενώ επί του παρόντος στηρίζεται σε αυτό που φαίνεται να είναι η δυτική ηγεμονία και μεταβαίνει προς ένα πολυπολικό σύστημα υπό την ηγεσία της Ευρασίας, **τα δύο είναι απλώς βολικοί μηχανισμοί μέσω των οποίων η G3P ασκεί δύναμη και εξουσία.**

Όπως σημειώνουν πολλοί σχολιαστές, [συμπεριλαμβανομένου του WEF](#), η IRBO αλλάζει. Καθώς αυτό συμβαίνει, **όλοι μας κινούμαστε όλο και πιο κοντά σε ένα IRBO που βασίζεται στο κινεζικό μοντέλο τεχνοκρατίας.**

Τεχνοκρατία: Μια ερωτική σχέση με την G3P

Οι δεξαμενές σκέψης της G3P, ίσως κυρίως, αλλά όχι αποκλειστικά, η Τριμερής Επιτροπή, επιδιώκουν το όνειρο της δημιουργίας μιας παγκόσμιας Τεχνοκρατίας εδώ και σχεδόν έναν αιώνα. Το συχνά ακούμενο ψευδοπανδημικό μάντρα "[με επικεφαλής την επιστήμη](#)" αποτελεί παράδειγμα της τεχνοκρατίας.

Η τεχνοκρατία αναπτύχθηκε από το κίνημα της αποτελεσματικότητας κατά την προοδευτική εποχή των ΗΠΑ στις αρχές του 20ού αιώνα. Αξιοποίησε τις αρχές της επιστημονικής διαχείρισης που πρότεινε ο **Frederick Winslow Taylor** και τις οικονομικές ιδέες κοινωνικών-οικονομολόγων όπως ο Thorstein Veblan, ο οποίος επινόησε ως γνωστόν τον όρο "επιδεικτική κατανάλωση".

Ο Veblan ήταν μεταξύ των ιδρυτικών μελών μιας ιδιωτικής ερευνητικής πρωτοβουλίας στη Νέα Υόρκη που χρηματοδοτήθηκε από τον **John D. Rockefeller** και ονομαζόταν New School For Social Research. Αυτό οδήγησε σύντομα στη δημιουργία της **Τεχνικής Συμμαχίας** ([Technical Alliance](#)).

Ο Howard Scott, ο επικεφαλής της Τεχνικής Συμμαχίας, εντάχθηκε στη συνέχεια στον M. King Hubbert στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια. Το 1934, δημοσίευσαν το βιβλίο [Technocracy Inc. Study Course](#).

Αυτό ήταν ένα σχέδιο για μια βορειοαμερικανική Τεχνοκρατία. Πρότεινε μια κοινωνία με επικεφαλής την επιστήμη, τη μηχανική και την ακαδημαϊκή κοινότητα και όχι την πολιτική. Ο Hubbert έγραψε:

"Η Τεχνοκρατία διαπιστώνει ότι η παραγωγή και η διανομή μιας αφθονίας φυσικού πλούτου σε ηπειρωτική κλίμακα για τη χρήση όλων των ηπειρωτικών πολιτών μπορεί να επιτευχθεί μόνο με έναν ηπειρωτικό τεχνολογικό έλεγχο, μια διακυβέρνηση της λειτουργίας, μια Τεχνοκρατία."

Η τεχνοκρατία απαιτεί να καταγράφεται και να ελέγχεται συνεχώς η δραστηριότητα κάθε πολίτη. Απαιτεί συνεχή παρακολούθηση του πληθυσμού.

Αυτό επιτρέπει τον υπολογισμό της συνολικής ενεργειακής δαπάνης του Τεχνοκράτη σε πραγματικό χρόνο. Στη συνέχεια, τα δεδομένα συγκεντρώνονται και αναλύονται προκειμένου η κεντρική επιτροπή τεχνοκρατών να διαχειρίζεται και να διανέμει τους πόρους του Technate μέχρι το επίπεδο του ατόμου.

Οι **Scott** και **Hubbert** σχεδίασαν **ένα νέο νομισματικό σύστημα που θα βασίζεται στην κατανάλωση ενέργειας**, με τα αγαθά και τις υπηρεσίες να τιμολογούνται **ανάλογα** με το ενεργειακό κόστος παραγωγής. Το νέο νόμισμα θα διατίθετο στους πολίτες με τη μορφή **"ενεργειακών πιστοποιητικών"**.

Στις ΗΠΑ της δεκαετίας του 1930, αυτό ήταν ένα τεχνολογικά αδύνατο εγχείρημα. Αν και δημοφιλές για μια δεκαετία περίπου, οι άνθρωποι συνειδητοποίησαν ότι η προτεινόμενη Technate ήταν κάτι σαν παραλογισμός.

Παρά το φαινομενικά εξωφρενικό σύστημα που πρότειναν οι Scott και Hubbert, οι Rockefellers ειδικότερα μπορούσαν να δουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν την τεχνοκρατία για να ενισχύσουν τον έλεγχό τους στην κοινωνία. Συνέχισαν να χρηματοδοτούν το κίνημα της τεχνοκρατίας και τα συναφή προγράμματα, για πολλά χρόνια, ανεξάρτητα από το φθίνον δημόσιο ενδιαφέρον.

Zbigniew Brzezinski

Το 1970, ο καθηγητής Zbigniew Brzezinski δημοσίευσε το βιβλίο **Μεταξύ δύο Εποχών: Ο ρόλος της Αμερικής στην τεχνοτρονική εποχή** ([Between Two Ages: America's Role In The Technetronic Era](#)). Εκείνη την εποχή ήταν καθηγητής πολιτικών επιστημών στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια, όπου ο Scott είχε γνωρίσει τον Hubbert το 1932. Είχε ήδη διατελέσει σύμβουλος των εκστρατειών Κένεντι και Τζόνσον και αργότερα θα γινόταν σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας του προέδρου των ΗΠΑ Jimmy Carter (1977 - 1981).

Μέσα από ένα λεπτό χάρτινο πέπλο επιφυλακτικότητας, ο Brzezinski έγραφε με ενθουσιασμό για το πώς μια παγκόσμια επιστημονική ελίτ θα μπορούσε όχι μόνο να χρησιμοποιήσει την πανταχού παρούσα προπαγάνδα, την οικονομική και πολιτική χειραγώγηση για να καθορίσει την κατεύθυνση της κοινωνίας, αλλά θα μπορούσε επίσης να εκμεταλλευτεί την τεχνολογία και την επιστήμη της συμπεριφοράς για να κάνει πλύση εγκεφάλου και να αλλάξει τη συμπεριφορά των πληθυσμών. Περιγράφοντας τη μορφή αυτής της κοινωνίας και τις δυνατότητες αυταρχικού ελέγχου, έγραψε:

"Μια τέτοια κοινωνία θα κυριαρχείται από μια ελίτ της οποίας η διεκδίκηση της πολιτικής εξουσίας θα στηρίζεται στην υποτιθέμενη ανώτερη επιστημονική τεχνογνωσία. Ανεμπόδιστη από τους περιορισμούς των παραδοσιακών φιλελεύθερων αξιών, αυτή η ελίτ δεν θα διστάζε να επιτύχει τους πολιτικούς της σκοπούς χρησιμοποιώντας τις πιο σύγχρονες τεχνικές για τον επηρεασμό της δημόσιας συμπεριφοράς και τη διατήρηση της κοινωνίας υπό στενή παρακολούθηση και έλεγχο".

Αν και δεν χρησιμοποίησε τη λέξη "τεχνοκρατία", ο Brzezinski περιέγραψε εντούτοις ένα Technate. Αντιλαμβανόμενος ότι η τεχνολογία πλησίαζε γρήγορα στο σημείο όπου η τεχνοκρατία θα ήταν εφικτή, περιέγραψε πώς η ψηφιακή τεχνολογία θα κυριαρχούσε στην "τεχνοτρονική εποχή" για να μεταμορφώσει την κοινωνία, τον πολιτισμό, την πολιτική και την παγκόσμια ισορροπία πολιτικής ισχύος.

Το 1973, ο Μπρζεζίνσκι ενώθηκε με τον Ντέιβιντ Ροκφέλερ για να σχηματίσουν την Τριμερή Επιτροπή. Ο δεδηλωμένος σκοπός τους [δεν θα μπορούσε να είναι σαφέστερος](#):

"[Ο] πιο άμεσος σκοπός ήταν να συγκεντρώσουμε [. . .] την υψηλότερου επιπέδου ανεπίσημη ομάδα που ήταν δυνατόν να εξετάσει από κοινού τα βασικά κοινά προβλήματα. [Υπήρχε η αίσθηση ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν ήταν πλέον σε τόσο μοναδική ηγετική θέση όπως ήταν τα προηγούμενα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. [. . .] , και ότι θα χρειαζόταν μια πιο κοινή μορφή ηγεσίας [. . .] για να μπορέσει το διεθνές σύστημα να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις μεγάλες προκλήσεις των επόμενων ετών. [. . .] Η "αυξανόμενη αλληλεξάρτηση" που τόσο εντυπωσίασε τους ιδρυτές της Τριμερούς Επιτροπής στις αρχές της δεκαετίας του 1970 έχει βαθύνει σε "παγκοσμιοποίηση". [. . .] Οι αμφιβολίες σχετικά με το αν και πώς θα αλλάξει αυτή η πρωτοκαθεδρία [. . .] έχουν εντείνει την ανάγκη να ληφθεί υπόψη ο δραματικός μετασχηματισμός του διεθνούς συστήματος. [. . .] Τα μέλη μας έχουν διευρυνθεί ώστε να αντικατοπτρίζουν τις ευρύτερες αλλαγές στον κόσμο. Έτσι, η Ομάδα της Ιαπωνίας έχει γίνει Ομάδα της Ασίας του Ειρηνικού, περιλαμβάνοντας το 2009 τόσο κινεζικά όσο και ινδικά μέλη".

The Trilateral Commission
Η Τριμερής Επιτροπή

Το 1973, οι Τριμεριστές είχαν ήδη εντοπίσει ότι η πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ θα μετασχηματιζόταν δραματικά. Αυτό προήλθε από τη συνειδητοποίηση του Brzezinski ότι οι παγκόσμιες εταιρείες στην τεχνολογική εποχή θα ξεπερνούσαν τα εθνικά κράτη όχι μόνο ως προς τη χρηματοπιστωτική και οικονομική τους δύναμη, αλλά και ως προς την ικανότητά τους να καινοτομούν και να κατευθύνουν τις δραστηριότητες δισεκατομμυρίων πολιτών. Στο βιβλίο του *Between Two Ages* έγραψε:

"Το έθνος-κράτος ως θεμελιώδης μονάδα της οργανωμένης ζωής του ανθρώπου έχει πάψει να είναι η κύρια δημιουργική δύναμη: Οι διεθνείς τράπεζες και οι πολυεθνικές εταιρείες δρουν και σχεδιάζουν με όρους που προηγούνται κατά πολύ των πολιτικών αντιλήψεων του έθνους-κράτους".

Πλήρως προσηλωμένοι στη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης, οι Τριμεριστές άρχισαν να δημιουργούν τη νέα IRBO. Αντί για την οικονομική και στρατιωτική ισχύ των ΗΠΑ, η νέα παγκόσμια τάξη θα βασιζόταν σε μια [κοινοτική δέσμευση](#) για την αποτελεσματική διαχείριση των πόρων και, μέσω αυτού του μηχανισμού, στον κοινωνικό έλεγχο.

Τα εθνικά κράτη θα έδιναν τη θέση τους σε ένα παγκόσμιο δίκτυο που θα σχηματιζόταν από τη συγχώνευση κρατών και επιχείρησης. Αυτό το δίκτυο θα διαχειρίζεται τους πληθυσμούς και τις επιχειρηματικές δραστηριότητες μέσω ενός νέου νομισματικού συστήματος βασισμένου στους πόρους και ενός οικονομικού κεντρικού σχεδιασμού.

Οι μεμονωμένοι πολίτες και οι επιχειρήσεις θα παρακολουθούνται συνεχώς και η συμπεριφορά τους θα περιορίζεται και θα διατάσσεται. Αυτό θα παρείχε στο G3P την ικανότητα παγκόσμιας διακυβέρνησης που επιδίωκε.

Ο Brzezinski πρότεινε πώς θα μπορούσε να διασφαλιστεί αυτό το μέλλον. Η τεχνοκρατία θα επέτρεπε τον μετασχηματισμό:

"Τόσο η αυξανόμενη ικανότητα για τον άμεσο υπολογισμό των πιο πολύπλοκων αλληλεπιδράσεων όσο και η αυξανόμενη διαθεσιμότητα βιοχημικών μέσων ανθρώπινου ελέγχου αυξάνουν το δυνητικό πεδίο εφαρμογής της συνειδητά επιλεγμένης κατεύθυνσης. [. . .] Στην τεχνοτρονική κοινωνία η τάση φαίνεται να είναι προς τη συγκέντρωση της ατομικής υποστήριξης εκατομμυρίων μη οργανωμένων πολιτών [. . .] και την αποτελεσματική εκμετάλλευση των τελευταίων τεχνικών επικοινωνίας για τη χειραγώγηση των συναισθημάτων και τον έλεγχο της λογικής. [. . .] Αν και ο στόχος της διαμόρφωσης μιας κοινότητας των ανεπτυγμένων εθνών είναι λιγότερο φιλόδοξος από τον στόχο της παγκόσμιας κυβέρνησης, είναι πιο εφικτός. [. . .] Στην Κίνα η σινοσοβιετική σύγκρουση έχει ήδη επιταχύνει την αναπόφευκτη σινοποίηση του κινεζικού κομμουνισμού. [. . .] Αυτό μπορεί αφενός να αμβλύνει την ιδεολογική επιμονή του καθεστώτος και αφετέρου να οδηγήσει σε πιο εκλεκτικούς πειραματισμούς στη διαμόρφωση του κινεζικού δρόμου προς τη νεωτερικότητα".

Ο εκσυγχρονισμός της Κίνας θεωρήθηκε ως ευκαιρία για την ανάπτυξη μιας προηγμένης τεχνοκρατικής κοινωνίας, η οποία, ενώ θα αναπτυσσόταν τόσο οικονομικά όσο και τεχνολογικά, θα παρέμενε δικτατορία. Το γεγονός αυτό παρουσίαζε στο G3P ένα τέλειο πεδίο δοκιμών για την κατασκευή ενός Technate.

Η τεχνοκρατία παρέχει κεντρική εξουσία σε ένα διαχειριζόμενο καπιταλιστικό σύστημα. Επιτρέπει στις επιχειρήσεις να ευημερούν **εφόσον** συμμορφώνονται με τις επιταγές των τεχνοκρατών.

Η νέα IRBO **δεν θα βασίζεται** στην πρωτοκαθεδρία των εθνικών κρατών ή στην επιβολή από αυτά οποιωνδήποτε συμφωνημένων αξιών ή κανόνων. Αντίθετα, θα στηρίζεται στο σύστημα πολλαπλών συμμετεχόντων (multistakeholder system), όπου οι ονομαστικά ρεαλιστικές λύσεις σε μια κηρυγμένη κρίση αποτελούν την ηθική επιταγή. Το πολυμετοχικό σύστημα σημαίνει συγχώνευση μεταξύ κράτους και εταιρείας.

Αυτός ο μετασχηματισμός της IRBO τονίστηκε από το WEF στη λευκή βίβλο πολιτικής του 2019 "Παγκοσμιοποίηση 4.0". Διαμόρφωση μιας νέας παγκόσμιας αρχιτεκτονικής στην εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης" ([Globalization 4.0. Shaping a New Global Architecture in the Age of the Fourth Industrial Revolution](#)).

"Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι ηγέτες συνεργάστηκαν για να αναπτύξουν νέες θεσμικές δομές και πλαίσια διακυβέρνησης. [. . .] Ο κόσμος έχει αλλάξει δραματικά από τότε. [. . .] [Τ]ο πλαίσιο της διακυβέρνησης και της συνεργασίας αλλάζει λόγω της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης. [. . .] Έχουμε εισέλθει σε μια σαφώς νέα εποχή στην οποία πολλές από τις παραδοχές των προηγούμενων περιόδων δεν ισχύουν πλέον. [. . .] Καθώς οι αναδυόμενες τεχνολογίες μετασχηματίζουν τα συστήματα υγείας, μεταφορών, επικοινωνίας, παραγωγής, διανομής και ενέργειας, για να αναφέρουμε μόνο μερικά από αυτά, θα πρέπει να οικοδομήσουμε μια νέα συνέργεια μεταξύ της δημόσιας πολιτικής και των θεσμών αφενός, και της εταιρικής συμπεριφοράς και των κανόνων αφετέρου. [. . .] Ως ο Διεθνής Οργανισμός για τη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, το Φόρουμ σκοπεύει να χρησιμοποιήσει την πλατφόρμα του για να προωθήσει αυτή τη σκέψη και τη συλλογική δράση μέσω του διαλόγου πολλών ενδιαφερομένων μερών. Αυτή η εκ των κάτω προς τα άνω ή επαγωγική προσέγγιση με τη συμμετοχή εθνικών κυβερνητικών καθώς και μη κρατικών και υποεθνικών φορέων μπορεί να συμβάλει στην επιτάχυνση του ρυθμού των καινοτομιών διακυβέρνησης που απαιτούνται στον 21ο αιώνα, καθώς και στην ενίσχυση της νομιμότητας και του βαθμού εμπιστοσύνης του κοινού σε αυτήν."

Η εμπιστοσύνη είναι προϊόν πίστης και μας κατευθύνουν να πιστέψουμε στη νέα ανθεκτική και βιώσιμη IRBO - που βασίζεται, όχι στην κυριαρχία των εθνικών κρατών που διεκδικούν ηθική

εξουσία, αλλά σε μια παγκοσμιοποιημένη πολυμετοχική συμμαχία μεταξύ εθνικών κυβερνήσεων και ιδιωτικών συμφερόντων που θα μας κρατήσουν "ασφαλείς".

Το WEF υπογραμμίζει την ανάγκη οι άνθρωποι να έχουν πίστη στο παγκοσμιοποιητικό σχέδιο της G3P. Ένα από τα βασικά θέματα της συνάντησης του 2021 στο Νταβός ήταν [η ανοικοδόμηση της εμπιστοσύνης](#) και για το 2022 [η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης](#).

Αναφερόμενος στην υποτιθέμενη [παγκόσμια κρίση εμπιστοσύνης](#), ο **Klaus Schwab** δήλωσε:

"[Ε]μείς βλέπουμε μια υποβάθμιση της εμπιστοσύνης στον κόσμο, και η εμπιστοσύνη χτίζεται μόνο μέσα από τις προσωπικές σχέσεις. [. . .] [Χρειαζόμαστε ένα σύνθημα. Το σύνθημα είναι "Συνεργαζόμαστε μαζί, αποκαθιστώντας την εμπιστοσύνη"]".

Η εμπιστοσύνη είναι το κλειδί, διότι οι αποφάσεις που μας επηρεάζουν σε τοπικό επίπεδο θα λαμβάνονται σε παγκόσμιο επίπεδο από ένα όργανο χάραξης πολιτικής που είναι κατά κύριο λόγο έργο μη εκλεγμένων ιδιωτικών εταιρειών. Πρέπει να παραμερίσουμε κάθε έννοια δημοκρατικής λογοδοσίας ή εποπτείας και να αποδεχτούμε ότι το G3P γνωρίζει καλύτερα.

Αυτή η πολυμερής, παγκοσμιοποιητική δομή θα χρησιμοποιεί την τεχνοκρατία για την άσκηση των πολιτικών της. Θα μας παρέχεται [η ψευδαίσθηση της δημοκρατίας](#) με τη μορφή της κοινωνίας των πολιτών. Ωστόσο, μέσω της τεχνοκρατίας, θα μας αφαιρεθεί κάθε εξουσία και πολιτικό μέσο.

Η Κίνα ως Κινητήριο Μοχλός για τη Νέα IRBO

Το 1977 η Τριμερής Επιτροπή έγραψε ένα έγγραφο με τίτλο [Paper No. 15 on East-West Relations](#) (δημοσιεύτηκε το 1978) στο οποίο σημειώνει:

"Η Κίνα είναι μια δύναμη με τεράστιο δυναμικό σε ανθρώπινους και άλλους πόρους, και οι ηγέτες της έχουν ξεκινήσει μια πορεία ορθολογικού εκσυγχρονισμού με σκοπό να τη μετατρέψουν σε μια ηγετική παγκόσμια δύναμη [...] Η Κίνα δεν απέκτησε ποτέ μια σφαίρα επιρροής που να αντιστοιχεί στη δύναμή της [...] Η Δύση δεν πρέπει να αρκεστεί στην υπεράσπιση των θεμελιωδών αξιών της [...] Πρέπει να θέσει ως στόχο να επηρεάσει τις φυσικές διαδικασίες της αλλαγής [...] προς μια κατεύθυνση που να είναι ευνοϊκή και όχι δυσμενής για τις αξίες αυτές. [...] Φαίνεται ότι υπάρχουν επαρκείς τρόποι για να βοηθηθεί η Κίνα σε αποδεκτές μορφές με προηγμένη πολιτική τεχνολογία [...] Το να παραχωρήσει στην Κίνα ευνοϊκές συνθήκες στις οικονομικές σχέσεις είναι σίγουρα προς το πολιτικό συμφέρον της Δύσης".

Μια ακμάζουσα εξαγωγική αγορά στην Κίνα και η διεύρυνση του [σινισοβιετικού χάσματος](#) ήταν προς το πολιτικό και οικονομικό συμφέρον των δυτικών εθνικών κρατών. Ωστόσο, η οικοδόμηση μιας νέας υπερδύναμης που θα ανταγωνιζόταν τη Σοβιετική Ένωση σήμαινε επίσης την οικοδόμηση μιας υπερδύναμης ικανής να αμφισβητήσει την υπάρχουσα IRBO.

Ως δεξαμενή σκέψης της G3P, η Τριμερής Επιτροπή συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων που υποστηρίζουν ότι είναι κάτι περισσότερο από συνομιλητές για τα πιο ισχυρά άτομα στη Γη. Όπως συμβαίνει με όλες τις δεξαμενές σκέψης, παρουσιάζουν τους εαυτούς τους ως θεμελιωδώς αντιδραστικούς παρά ως προληπτικούς. Ισχυρίζονται ότι προσφέρουν προτεινόμενες πολιτικές ατζέντες, αλλά ότι δεν έχουν καμία εξουσία να επιβάλουν την υιοθέτηση αυτών των πολιτικών.

Ωστόσο, αυτές οι προτεινόμενες πολιτικές ατζέντες **συχνά εξελίσσονται ακριβώς όπως "προτείνονται" από τις δεξαμενές σκέψης.** Οι πολυεθνικές εταιρείες (πολυεθνικές) σε όλο τον κόσμο φαίνεται ότι ανταποκρίθηκαν στην ατζέντα των Τριμερών, συμμετέχοντας σε μια συντονισμένη προσπάθεια να "επηρεάσουν τη φυσική διαδικασία αλλαγής" στην Κίνα και να την ενδυναμώσουν ώστε να αποκτήσει "μια σφαίρα επιρροής αντίστοιχη με τη δύναμή της".

Η οικονομική, βιομηχανική και τεχνολογική επανάσταση στην Κίνα ήταν αξιοσημείωτη, αλλά δεν συνέβη τυχαία. Η Κίνα είναι πλέον η πρώτη Τεχνοκρατία στον κόσμο και οι δυτικές, φιλελεύθερες δημοκρατίες προορίζονται για τον ίδιο μετασχηματισμό.

Τα κινεζικά κρατικά μέσα ενημέρωσης ανέφεραν ότι, μεταξύ 1983 - 1991, [οι άμεσες ξένες επενδύσεις](#) στην Κίνα αυξήθηκαν από 920 εκατ. δολάρια σε 4,37 δισ. δολάρια. Μέχρι το 2019, είχαν ξεπεράσει τα 2,1 δισ. δολάρια. Το 1994, όσον αφορά τις υπερπόντιες επενδύσεις των ΗΠΑ, η Κίνα [κατέλαβε την 30ή θέση](#). Μέχρι το 2000, ήταν 11η, καθώς οι πολυεθνικές εταιρείες τετραπλασίασαν τις Άμεσες Ξένες Επενδύσεις - ΑΞΕ τους στην Κίνα μεταξύ 1994 και 2001.

Η ψευδοπανδημία είδε μια αρχική επιβράδυνση 42% στις παγκόσμιες ΑΞΕ. Ωστόσο, οι επενδύσεις στην Κίνα αυξήθηκαν κατά 4%, καθώς [ξεπέρασε τις ΗΠΑ](#) και έγινε ο μεγαλύτερος αποδέκτης άμεσων ξένων επενδύσεων παγκοσμίως. Δεδομένης της τεράστιας ύφεσης κατά τη διάρκεια του 2020, αναπόφευκτα οι παγκόσμιες [ΑΞΕ ανέκαμψαν](#) το 2021. Οι ΑΞΕ, εξαιρουμένων των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, [φέρεται να αυξήθηκαν](#) κατά επιπλέον 20% (σε όρους δολαρίου) για να φθάσουν σε ετήσιο ρεκόρ ύψους 178,48 δισ. δολαρίων στην Κίνα.

Το 1979, οι ΗΠΑ χορήγησαν στην Κίνα πλήρη διπλωματική αναγνώριση- το 1982, η δέσμευση αυτή επιβεβαιώθηκε στο τρίτο κοινό ανακοινωθέν- το 1984, το Πεκίνο [έλαβε άδεια να αγοράζει αμερικανικό στρατιωτικό υλικό](#)- το 1994, το Λευκό Οίκο του Κλίντον παρενέβη [για να καταργήσει το ψυχροπολεμικό εμπάργκο](#) για την εξαγωγή "ευαίσθητης τεχνολογίας" στην Κίνα (και τη Ρωσία)- το 2000, ο νόμος για τις σχέσεις ΗΠΑ - Κίνας του 2000 υπογράφηκε από τον Πρόεδρο Κλίντον (μέλος της Τριμερούς Επιτροπής), καθιερώνοντας περαιτέρω βελτιώσεις στις εμπορικές σχέσεις- και, το 2005, ο τότε Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών Robert B. Zoellick, [κάλεσε την Κίνα να πάρει τη θέση της](#) ως "υπεύθυνος ενδιαφερόμενος". Στη συνέχεια, το 2008, η Κίνα έγινε [ο μεγαλύτερος πιστωτής των ΗΠΑ παγκοσμίως](#).

Αυτό δεν σημαίνει ότι η σχέση μεταξύ της δυτικής ηγεμονίας και της ανερχόμενης υπερδύναμης ήταν όλα απλά. Για παράδειγμα, η είδηση του "τυχαίου" [βομβαρδισμού της κινεζικής πρεσβείας](#) στο Βελιγράδι από το NATO το 1999 δεν έγινε δεκτή με καλό τρόπο στην Κίνα. Υπήρξαν επίσης έντονες περίοδοι φαινομενικής πολιτικής εχθρότητας μεταξύ των ΗΠΑ, των δυτικών συμμάχων τους και της Κίνας.

Το 2001, ενώ τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης ανέφεραν αντιπαραθέσεις σχετικά με την [κατάρριψη κατασκοπευτικών αεροσκαφών](#) και τις έντονες κατηγορίες της Κίνας για [υποβοήθηση και υποκίνηση των εχθρών της](#), το σχέδιο των Τριμερών (G3P) παρέμεινε σε πορεία. Ταυτόχρονα, οι ΗΠΑ υποστήριξαν [την είσοδο της Κίνας στον Παγκόσμιο Οργανισμό](#)

[Εμπορίου](#) και λίγο αργότερα η κυβέρνηση Μπους εγκαθίδρυσε μόνιμες κανονικές εμπορικές σχέσεις (PNTR) με την Κίνα.

Ωστόσο, μια πρόχειρη ματιά στα δυτικά κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης (MSM) και η επίμονη ρητορική πολιτικών όπως ο υπουργός Εξωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου, υποδηλώνουν ότι πρέπει να φοβόμαστε και ότι η Κίνα [αποτελεί απειλή για τη δυτική τάξη πραγμάτων](#). **Πώς συμβιβάζουμε αυτούς τους ισχυρισμούς, ενώ, ταυτόχρονα, η δυτική τάξη πραγμάτων έχει επενδύσει και μεταφέρει τεχνολογία για να επιφέρει τον μετασχηματισμό της Κίνας;**

Παρά τις επιφανειακές υπερβολές, τις περιστασιακές βιτριολικές ανταλλαγές και τα υποτιθέμενα στρατιωτικά ατυχήματα, η πορεία της πολιτικής, στον πολιτικό, οικονομικό και ακόμη και στρατιωτικό τομέα, ήταν συνεπής. **Ακριβώς όπως "συμβούλευε" η Τριμερής Επιτροπή, η δυτική ηγεμονική τάξη έτεινε προς την κατεύθυνση να επιτρέψει την άνοδο της Κίνας τόσο ως τεχνοκρατίας όσο και ως υπερδύναμης.**

George Soros

Ο **George Soros** είναι ένας [καταδικασμένος έμπορος εμπιστευτικών πληροφοριών](#), διαχειριστής hedge fund, κερδοσκόπος σε νομίσματα και επενδυτής. Το αφορολόγητο Ίδρυμά του Open Society Foundation χρηματοδοτεί εδώ και δεκαετίες πολιτικές εκστρατείες, κινήματα ακτιβιστών και [πραξικοπήματα](#) σε όλο τον κόσμο. Αν και σήμερα έχει γεράσει, ήταν παλαιότερα [μέλος της Τριμερούς Επιτροπής](#).

Ως τέτοιος, ο Soros ήταν μεταξύ των παγκόσμιων πολιτικών, οικονομικών και εταιρικών "πνευματικών ηγετών" που ενθάρρυναν τον εκσυγχρονισμό της Κίνας. [Σε συνέντευξή του στους Financial Times](#) το 2009, δήλωσε:

"Νομίζω ότι χρειάζεστε μια νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων που η Κίνα θα πρέπει να είναι μέρος της διαδικασίας δημιουργίας της και θα πρέπει να συμμετάσχει σε αυτήν. Πρέπει να την κατέχουν με τον ίδιο τρόπο που, ας πούμε, οι Ηνωμένες Πολιτείες κατέχουν τη συναίνεση της Ουάσινγκτον [...] Η πτώση της αξίας του δολαρίου είναι απαραίτητη προκειμένου να αντισταθμιστεί το γεγονός ότι η αμερικανική οικονομία θα παραμείνει μάλλον αδύναμη [...] Η Κίνα θα είναι ο κινητήρας που θα την οδηγεί προς τα εμπρός και οι ΗΠΑ θα είναι στην πραγματικότητα ένα βαρίδι που θα έλκεται μέσω της σταδιακής πτώσης της αξίας του δολαρίου".

Χρόνια αργότερα, η αμερικανική κυβέρνηση Τραμπ από το 2016 έως το 2020 υιοθέτησε μια στάση που φαινόταν να είναι επιθετική απέναντι στην Κίνα. Ιδιαίτερη υποτιθέμενη ανησυχία προκαλούσε το διμερές εμπορικό έλλειμμα των ΗΠΑ που έφτανε τα 500 δισ. δολάρια ετησίως. Ακολούθησε εμπορικός πόλεμος και ανταλλάχθηκαν δασμοί.

Μιλώντας [στο Πεκίνο το 2017](#), ο τότε πρόεδρος **Trump** δήλωσε:

"Η Αμερική έχει ένα τεράστιο ετήσιο εμπορικό έλλειμμα με την Κίνα [. . .] σοκαριστικά, εκατοντάδες δισεκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο. Οι εκτιμήσεις φτάνουν τα 500 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε άμεσα τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές που οδηγούν σε αυτό το έλλειμμα, μαζί με τα εμπόδια στην επιτυχία της αγοράς. Πρέπει πραγματικά να εξετάσουμε την πρόσβαση, την αναγκαστική μεταφορά τεχνολογίας και την κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας, η οποία απλώς, από μόνη της, κοστίζει στις Ηνωμένες Πολιτείες και τις εταιρείες τους τουλάχιστον 300 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως".

Η κυβέρνηση Trump διαμαρτυρήθηκε πικρά για [τις λεγόμενες αναγκαστικές μεταφορές τεχνολογίας \(FTT\)](#) που ορίζει η Κίνα σε αντάλλαγμα για την πρόσβαση στην αγορά της. Μιλώντας για τον υποτιθέμενο εμπορικό πόλεμο μεταξύ των ηγετών της σημερινής IRBO και της Κίνας, η δεξαμενή σκέψης CFR ήταν μεταξύ εκείνων που [επέκριναν τον προφανή προστατευτισμό της Κίνας](#) και την υποτιθέμενη κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας.

Αυτοί οι ισχυρισμοί και η δηλωμένη εμπορική εχθρότητα φάνηκε να είναι κάτι περισσότερο από ένας αντιπερισπασμός που σχεδιάστηκε για τη δυτική δημόσια κατανάλωση. **Στην πραγματικότητα, τόσο οι δημόσιες όσο και οι ιδιωτικές συμφωνίες με την Κίνα βασίζονταν σταθερά σε συμφωνίες [Φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών - ΦΧΣ](#).** Το 2018, η κυβέρνηση Trump άρχισε να επιβάλλει δασμούς έως και 25% στις εισαγωγές από την Κίνα. Οι Κινέζοι ανταπέδωσαν σύντομα. Ως ο μεγαλύτερος μεμονωμένος πιστωτής των ΗΠΑ, που πρόσφατα επισκιάστηκε από την Ιαπωνία, οι ΗΠΑ διέτρεξαν τον κίνδυνο η Κίνα να απορρίψει κρατικά ομόλογα των ΗΠΑ αξίας τρισεκατομμυρίων δολαρίων - μια πυρηνική επιλογή, από οικονομική άποψη, που θα σήμαινε επίσης τεράστιες απώλειες για την Κίνα.

Ενώ το 2019 επιτεύχθηκε μια μικρή μείωση του εμπορικού ελλείμματος των ΗΠΑ με την Κίνα, **οι παγκόσμιες εμπορικές εντάσεις [αύξησαν το έλλειμμα](#) των ΗΠΑ έναντι του υπόλοιπου κόσμου.** Κατά την έναρξη της ψευδοπανδημίας, το συνολικό εμπορικό έλλειμμα των ΗΠΑ [δεν είχε αλλάξει](#). Το 2020, έφθασε σε επίπεδα ρεκόρ. Κατά τη διάρκεια της ύφεσης των άμεσων ξένων επενδύσεων το 2020, οι μόνοι επενδυτικοί κερδισμένοι [ήταν η Κίνα και η Ινδία](#).

Εκτός από τη συνεχή έγκριση μεταφοράς τεχνολογίας, τα κορυφαία κράτη του IRBO είχαν αυξήσει σημαντικά τις συνεργασίες τους στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης (E&A) με την Κίνα κατά την ίδια περίοδο. Ανεξάρτητα από το τσίρκο του Τραμπ στα μέσα ενημέρωσης, [μια έκθεση του 2019 της Παγκόσμιας Τράπεζας](#), που αναφέρεται στις επενδύσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα E&A των δυτικών εθνών στην Κίνα, σημειώνει:

"Οι κυβερνήσεις άλλων χωρών υψηλού εισοδήματος έχουν υποστηρίξει συγκεκριμένες τεχνολογίες και βιομηχανίες, ιδίως στοχεύοντας στην έρευνα και ανάπτυξη (E&A). Στις Ηνωμένες Πολιτείες, κυβερνητικοί οργανισμοί όπως η Υπηρεσία Προηγμένων Ερευνητικών Προγραμμάτων Άμυνας του Υπουργείου Άμυνας (DARPA) και τα Εθνικά Ινστιτούτα Υγείας παρείχαν κρίσιμη χρηματοδότηση για βασικές τεχνολογίες. [. . .] Οι πολιτικές αυτές συμπληρώνονται από τη στήριξη βασικών τεχνολογιών και βιομηχανιών -όπως η διαστημική, η αμυντική, η αυτοκινητοβιομηχανία και η χαλυβουργία-, μεταξύ άλλων μέσω διαφόρων ταμείων, όπως τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία (πέντε ταμεία αξίας άνω των 450 δισ. ευρώ) και το πρόγραμμα "Ορίζοντας 2020" (77 δισ. ευρώ για την περίοδο 2014-20)".

Η κινεζική κυβέρνηση δήλωσε ανοιχτά την πρόθεσή της [να γίνει η Κίνα μεταποιητική υπερδύναμη](#). Η υποβάθμιση της επιρροής των ΗΠΑ και η ενίσχυση της επιρροής της Κίνας είχαν ενσωματωθεί στη δυτική εξωτερική οικονομική και βιομηχανική πολιτική και στις επενδυτικές στρατηγικές των πολυεθνικών για περισσότερο από μια γενιά. Είναι δύσκολο να δούμε πώς οποιοδήποτε σημερινό έθνος του IRBO ή δυτική εταιρεία "αναγκάστηκε" να μοιραστεί τεχνολογία ή δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας παρά τη θέλησή της.

Παρόλο που τα δυτικά MME και οι πολιτικοί ισχυρίζονταν επίμονα ότι η Κίνα ενεργούσε ενάντια στην IRBO, είναι ξεκάθαρο ότι αυτό δεν ήταν αλήθεια. Τα δυτικά κράτη, και οι εταιρικοί εταίροι τους, είχαν εμπλακεί πλήρως σε μια διαδικασία εκσυγχρονισμού της Κίνας και μετασχηματισμού της διεθνούς τάξης.

Σε απάντηση της ανακοίνωσης της Κίνας το 2015 για τη στρατηγική "Made In China 2025", ο Klaus Schwab δήλωσε ότι η Κίνα θα γίνει **"ο ηγέτης στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση"**. Αυτό είναι ακριβώς όπως το σχεδίαζε ο Soros και οι συνάδελφοί του Τριμεριστές.

Το WEF, και όχι οι εθνικές κυβερνήσεις, υπήρξε ο κύριος υποστηρικτής της 4ης βιομηχανικής επανάστασης (4IR). Με την Κίνα να έχει οριστεί σαφώς ως η "μηχανή" που θα οδηγήσει τον παγκόσμιο τεχνολογικό μετασχηματισμό και τη Ρωσία να ηγείται της ρύθμισης, είναι προφανές ότι, παρά τις σαμποτάζ των πολιτικών, οι δυτικές κυβερνήσεις και οι εταιρείες υπήρξαν πρόθυμοι συνεργοί.

Κίνα: Το πρώτο Τεχνοκράτος του κόσμου

Η τεχνοκρατία είναι ένα σύστημα δικτατορικής διακυβέρνησης που **βασίζεται στην κατανομή των πόρων**. Το 1938, το περιοδικό Technocrat Magazine την περιέγραψε ως εξής:

"Η τεχνοκρατία είναι η επιστήμη της κοινωνικής μηχανικής, η επιστημονική λειτουργία ολόκληρου του κοινωνικού μηχανισμού για την παραγωγή και διανομή αγαθών και υπηρεσιών σε ολόκληρο τον πληθυσμό".

Όπως και στη φεουδαρχία, η κατανομή των πόρων ελέγχεται από μια κεντρική αρχή, η οποία κατανέμει την πρόσβαση στους πόρους ανάλογα με τη συμπεριφορά των πολιτών. Αυτή είναι η προτιμώμενη μέθοδος "κοινωνικής πίστωσης" για τον έλεγχο του πληθυσμού στην Κίνα. Ένας αυξανόμενος αριθμός πολιτών της Κίνας χρειάζεται μια καλή βαθμολογία κοινωνικής πίστωσης προκειμένου να έχει πρόσβαση στους πόρους και την κοινωνία.

Το όλο σύστημα διοικείται από κεντρικούς σχεδιαστές στο πλαίσιο ενός υποταγμένου στο Κρατικό Συμβούλιο οργάνου πολιτικής που ονομάζεται **Εθνική Επιτροπή Ανάπτυξης και Μεταρρυθμίσεων** (NDRC). Επιβλέπουν μια επιχείρηση εξόρυξης, συλλογής και ανάλυσης δεδομένων σε τεράστια κλίμακα.

Το Εθνικό Λαϊκό Κογκρέσο της Κίνας Φωτογραφία: [Xinhua](#)

Χωρίς καμία δημοκρατική εποπτεία, η τεχνοκρατία στην Κίνα ορίζει ότι ο λαός εμπιστεύεται τα διατάγματα των τεχνοκρατών. Απαιτείται να πιστεύουν, ή τουλάχιστον να δηλώνουν δημοσίως, ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται προς το συμφέρον του γενικού συμφέροντος. Αν δεν συμμορφωθούν, η Τεχνοκρατία μπορεί να χρησιμοποιήσει τα συστήματα επιτήρησης για να εντοπίσει τους παραβάτες και να τους τιμωρήσει για την εγωιστική τους συμπεριφορά.

Στο έγγραφό της του 2014 [Planning A Social Credit System](#) (Σχεδιασμός ενός συστήματος κοινωνικής πίστωσης), η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (ΛΔΚ) μίλησε για την πρόθεσή της να "κατασκευάσει ένα περιβάλλον κοινωνικής πίστωσης με ειλικρίνεια, αυτοπειθαρχία, αξιοπιστία και αμοιβαία εμπιστοσύνη". Ανακοίνωσαν:

"Η χώρα μας βρίσκεται σήμερα σε μια σημαντική περίοδο οικονομικού και κοινωνικού μετασχηματισμού. Οι ενδιαφερόμενες οντότητες διαφοροποιούνται περισσότερο [. . .] οι μορφές κοινωνικής οργάνωσης και διαχείρισης υφίστανται βαθιές αλλαγές. Η ολοκληρωμένη προώθηση της καθιέρωσης ενός συστήματος κοινωνικής πίστωσης είναι μια αποτελεσματική μέθοδος για την ενίσχυση της κοινωνικής φερεγγυότητας, την προώθηση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης στην κοινωνία και τη μείωση των κοινωνικών αντιφάσεων και αποτελεί επείγουσα απαίτηση για την ενίσχυση και την καινοτομία στην κοινωνική διακυβέρνηση. [. . .] Η εγκαθίδρυση ενός συστήματος κοινωνικής πίστωσης αποτελεί σημαντικό θεμέλιο για την ολοκληρωμένη εφαρμογή της επιστημονικής θεώρησης της ανάπτυξης. [. . .] Η επιτάχυνση και η προώθηση της εγκαθίδρυσης του συστήματος κοινωνικής πίστωσης αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για την προώθηση της βελτιστοποιημένης κατανομής των πόρων."

Αυτή είναι η επιτομή της τεχνοκρατίας. Πρόκειται για μια μονοκαλλιέργεια όπου όλοι είναι υποταγμένοι στο τεχνοκρατικό κράτος.

Υπάρχουν δύο βραχίονες του συστήματος κοινωνικής πίστωσης στην Κίνα. Τόσο οι μεμονωμένοι πολίτες όσο και οι επιχειρήσεις λαμβάνουν μια βαθμολογία που βασίζεται στη συγκέντρωση και την ανάλυση των δεδομένων που συλλέγονται από τη ζωή και τις επιχειρηματικές πρακτικές τους.

Περίπου το 80% των επαρχιών της Κίνας [έχουν αναπτύξει κάποια μορφή του συστήματος κοινωνικής πίστωσης](#). Αν και ακόμη σε στάδιο ανάπτυξης, τα συστήματα ατομικής παρακολούθησης και ελέγχου είναι πιο διαδεδομένα στις πόλεις. Οι άνθρωποι μπορούν είτε να τοποθετηθούν σε μια "μαύρη λίστα", [περιορίζοντας τις ελευθερίες τους](#), είτε σε μια "κόκκινη λίστα" που τους επιτρέπει να συμμετέχουν στην κοινωνία με τρόπο που κρίνεται κατάλληλος

από την Technate. Οι τιμωρίες περιλαμβάνουν [άρνηση πρόσβασης στα μέσα μαζικής μεταφοράς](#), άρνηση πληρωμών, δημόσια διαπόμπευση ή περιορισμένες ευκαιρίες απασχόλησης.

Σε εθνικό επίπεδο, η έμφαση δόθηκε στην [κατασκευή του συστήματος εταιρικής κοινωνικής πίστωσης](#) (CSCS). Εκατομμύρια επιχειρήσεις στην Κίνα καλούνται να αποδείξουν τη δέσμευσή τους για το γενικό καλό, όπως [ορίζεται από την Technate](#). Εφόσον το κάνουν, θα τους επιτραπεί να ευημερήσουν. Εάν δεν υπακούσουν, δεν θα το κάνουν.

Για πολυάριθμους λόγους, τους οποίους διερεύνησε ο καθηγητής **Liu Yongmou** στο βιβλίο του Τα οφέλη της τεχνοκρατίας στην Κίνα ([Benefits of Technocracy in China](#)), το κινεζικό πολιτικό σύστημα προσφέρεται για τη δημιουργία του πρώτου Τεχνοκράτους στον κόσμο:

"Στην Κίνα σήμερα, υπάρχει μια πιο εννοϊκή στάση απέναντι στην τεχνοκρατία απ' ό,τι αλλού. [. . .] Στο βαθμό που πρόκειται για επιστημονισμό εφαρμοσμένο στην πολιτική, οι Κινέζοι τείνουν να έχουν θετική στάση απέναντι στην τεχνοκρατία. [. . .] Η τεχνοκρατία ταιριάζει επίσης με την κινεζική παράδοση της πολιτικής ελίτ και το ιδανικό, για να αναφερθούμε σε μια φράση του Κομφουκιανού, της "εξύψωσης των ενάρετων και των ικανών". [. . .] Η γνώση ήταν πιο σημαντική από την εκπροσώπηση των συμφερόντων των κυβερνώντων. [. . .] Με φόντο την κινεζική κληρονομιά μιας μακράς φεουδαρχικής κουλτούρας, η τεχνοκρατία είναι καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης των κοινωνικών προβλημάτων από την αυταρχική πολιτική που έχει πάρει διαζύγιο από την τεχνική εμπειρογνωμοσύνη".

Το WEF, η Τριμερής Επιτροπή και άλλες δεξαμενές σκέψης της G3P ενθάρρυναν την ανάπτυξη που απαιτείται για να κατασκευάσει η NDRC του Κρατικού Συμβουλίου της ΛΔΚ το εκκολαπτόμενο Technate. Οι ξένες επενδύσεις και η εισροή τεχνολογίας, από τα σημερινά ηγετικά έθνη της υπάρχουσας IRBO, έφεραν την Κίνα σε μια θέση όπου θα παρέχει την οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ώθηση για μια νέα παγκόσμια τάξη.

Η τεχνοκρατία, όπως εφαρμόστηκε πιλοτικά στην Κίνα, επεκτείνεται τώρα σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ατομική κυριαρχία και οι ελευθερίες, η υποτιθέμενη ηθική βάση της σημερινής IRBO, αντικαθίστανται από τη δέσμευση για αποτελεσματικότητα και διαχείριση των πόρων προς το συμφέρον του "γενικού καλού". Στη Δύση, το γνωρίζουμε αυτό ως ["βιώσιμη ανάπτυξη"](#).

Ένα τέτοιο σύστημα είναι τέλειο για όσους θέλουν να ασκούν ανώτατη αυταρχική εξουσία, και γι' αυτό ακριβώς οι G3P επιθυμούν εδώ και καιρό να εγκαταστήσουν την τεχνοκρατία σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι ο λόγος για τον οποίο έχουν βοηθήσει την κατασκευή ενός Technate στην Κίνα. Η νέα IRBO θα διοικείται από τον τεχνοκράτη και θα υπηρετεί την Παγκόσμια Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα.

Τεχνοκρατία: Ένα Λειτουργικό Σύστημα για τη Νέα IRBO

Η νέα IRBO δεν έχει καμία σχέση με τις αντιπροσωπευτικές δημοκρατικές αρχές. Αποξενώνεται πλήρως από έννοιες όπως η ελευθερία του λόγου και της έκφρασης, η δημοκρατική λογοδοσία, η ελευθερία του Τύπου, η ελευθερία της περιπλάνησης και αποφεύγει όλα τα αναφαίρετα δικαιώματα.

Βασίζεται σε μια συγχώνευση μεταξύ του πολιτικού κράτους και των παγκόσμιων επιχειρήσεων. Πρόσφατα είδαμε αυτό να τίθεται σε καταστροφική εφαρμογή στο έθνος των Five Eyes του Καναδά.

Στις 14 Φεβρουαρίου 2022, ως απάντηση στις συνεχιζόμενες πανεθνικές διαμαρτυρίες για το Κονβόι Ελευθερίας των Φορτηγών, η αναπληρώτρια πρωθυπουργός και υπουργός Οικονομικών του Καναδά **Chrystia Freeland** δήλωσε ότι η κυβέρνηση αποφάσισε αυθαίρετα **"να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής των κανόνων του Καναδά για την καταπολέμηση του ξεπλύματος χρήματος και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας"**.

Ξεκινώντας με τις πλατφόρμες χρηματοδότησης από το πλήθος και τις πλατφόρμες πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των ανταλλαγών κρυπτονομισμάτων, αυτές οι ιδιωτικές εταιρείες υποχρεώθηκαν να αναφέρουν όλες τις "ύποπτες" συναλλαγές στην κυβέρνηση. Αυτό προχώρησε γρήγορα [στη δέσμευση των τραπεζικών λογαριασμών των διαδηλωτών](#). Η Freeland δήλωσε ότι οι ιδιωτικές εταιρείες **"συνεργάζονταν σωστά και αποτελεσματικά"**.

Έτσι ακριβώς έχει σχεδιαστεί να λειτουργεί το τεχνοκρατικό μοντέλο κοινωνικής πίστωσης της Κίνας. Όσοι αμφισβητούν την εξουσία της G3P θα συντριβούν. Η Chrystia Freeland είναι [μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ \(WEF\)](#).

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αυτή η σύνθεση κυβέρνησης-εταιρείας απηχεί το φασιστικό κράτος που περιέγραψε ο **Μουσολίνι**. Ειδικότερα, η χρήση της τεχνοκρατίας για τη διαχείριση της συμπεριφοράς τόσο του ατόμου όσο και των επιχειρήσεων ενσωματώνει τις αρχές που περιέγραψε:

"Το φασιστικό κράτος διεκδικεί την κυριαρχία στον οικονομικό τομέα όχι λιγότερο από ό,τι σε άλλους τομείς. [. . .] Το φασιστικό κράτος οργανώνει το έθνος, αλλά αφήνει στον άνθρωπο επαρκή ελευθερία κινήσεων. Έχει περιορίσει τις άχρηστες ή βλαβερές ελευθερίες, ενώ διατηρεί εκείνες που είναι απαραίτητες. Σε τέτοια θέματα δεν μπορεί να είναι κριτής το άτομο, αλλά μόνο το κράτος".

Η δημοκρατική παράδοση των κυρίαρχων ατόμων, που ασκούν τα δικαιώματά τους και ενώνονται για να επιδιώξουν τα κοινά τους συμφέροντα, είναι αυτό που η βρετανική κυβέρνηση αποκαλεί "δημοκρατικό έλλειμμα". Η πρόθεσή τους, με την πρότασή τους για το νέο νομοσχέδιο των δικαιωμάτων τους, είναι να επιτρέψουν σε όσους συμμορφώνονται με τις ντιρεκτίβες τους κάποιο "περιθώριο" για να ζήσουν μια σχετικά "φυσιολογική" ύπαρξη.

Ωστόσο, καθορίζοντας τι είναι προς το "ευρύτερο δημόσιο συμφέρον", θα περιορίσουν τις ελευθερίες που θεωρούν άχρηστες ή επιβλαβείς. **"[Τ]ο άτομο δεν μπορεί να είναι ο κριτής, αλλά μόνο το κράτος"**. Για παράδειγμα, στις επεξηγηματικές σημειώσεις για τον επικείμενο νόμο περί διαδικτυακής ασφάλειας, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ανακοίνωσε:

"Το νομοσχέδιο για τη διαδικτυακή ασφάλεια θεσπίζει ένα νέο ρυθμιστικό καθεστώς για την αντιμετώπιση του παράνομου και επιβλαβούς περιεχομένου στο διαδίκτυο, με στόχο την πρόληψη της βλάβης των ατόμων".

Το ισχύον νομοσχέδιο ορίζει οτιδήποτε θεωρεί η κυβέρνηση ως παραπληροφόρηση ή παραπληροφόρηση ως "περιεχόμενο που είναι επιβλαβές για τους ενήλικες". Η ελευθερία του λόγου και της έκφρασης στο διαδίκτυο **θα τερματιστεί ουσιαστικά από την επικείμενη νομοθεσία**. Το βρετανικό κράτος δεν θα επιτρέπει στους χρήστες των μέσων κοινωνικής

δικτύωσης να μοιράζονται οποιαδήποτε πληροφορία χωρίς επίσημη έγκριση. Αυτό είναι ισοδύναμο με την τρέχουσα κατάσταση στην Κίνα.

Όπως και το CSCS της Κίνας, στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής COP26, ο πρόεδρος του Ιδρύματος Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (IFRS), Erkki Liikänen, ανακοίνωσε το Συμβούλιο Διεθνών Προτύπων Βιωσιμότητας (ISSB). Αυτό θα επιβλέπει τα λογιστικά πρότυπα για τις επιχειρήσεις σε όλο τον κόσμο, οι οποίες θα πρέπει να υποβάλλουν τις γνωστοποιήσεις τους για τη βιωσιμότητα, προκειμένου να ανταποκριθούν στους [στόχους βιώσιμης ανάπτυξης \(SDGs\)](#).

Το ISSB δηλώνει:

"Οι διεθνείς επενδυτές με παγκόσμια επενδυτικά χαρτοφυλάκια ζητούν ολοένα και περισσότερο υψηλής ποιότητας, διαφανείς, αξιόπιστες και συγκρίσιμες εκθέσεις από τις εταιρείες σχετικά με το κλίμα και άλλα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και διαχειριστικά θέματα (ESG). [. . .] Πρόθεση του ISSB είναι να δημιουργήσει μια ολοκληρωμένη παγκόσμια βάση προτύπων δημοσιοποίησης που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα και παρέχουν στους επενδυτές και άλλους συμμετέχοντες στην κεφαλαιαγορά πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους και τις ευκαιρίες των εταιρειών που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα, ώστε να τους βοηθήσουν να λάβουν τεκμηριωμένες αποφάσεις".

Τα πρότυπα ISSB απαιτούν από τις επιχειρήσεις να δεσμευτούν για τους ΣΒΑ, με τις επενδύσεις να αξιολογούνται με [βάση τις μετρήσεις καπιταλισμού των ενδιαφερομένων μερών](#) του WEF. Αυτές οι μετρικές θα αποδίδουν μια περιβαλλοντική, κοινωνική και διακυβέρνηση (ESG) αξιολόγηση στις μελλοντικές επενδύσεις. Κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να αντλήσει κεφάλαια θα πρέπει να έχει καλή αξιολόγηση ESG.

Θα μπορούσατε να φανταστείτε ότι οι πολυεθνικές εταιρείες θα αντιδρούσαν σε αυτούς τους πρόσθετους κανονισμούς. Ωστόσο, όπως και με το σύστημα CSCS στην Κίνα, όσοι συνεργάζονται με την κυβέρνηση θα τα πάνε πολύ καλά σε αυτή τη ρύθμιση. Μιλώντας το 2019, ο ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ για τη δράση για το κλίμα και τη χρηματοδότηση [Mark Carney](#) δήλωσε:

***"Οι εταιρείες που δεν προσαρμόζονται
-συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών του
χρηματοπιστωτικού συστήματος- θα χρεοκοπήσουν χωρίς
αμφιβολία. [Αλλά] θα υπάρξουν μεγάλες περιουσίες που θα
γίνουν σε αυτό το μονοπάτι ευθυγραμμισμένο με αυτό που
θέλει η κοινωνία".***

Το G3P διατάσσει "τι θέλει η κοινωνία", όπως ακριβώς τα κυβερνητικά του περιουσιακά στοιχεία καθορίζουν τι είναι προς "το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον". Καλλιεργώντας τη συνεργασία εργασίας μεταξύ κράτους και εταιρείας, όπως όλοι οι καλοί τεχνοκράτες, οι ηγέτες της G3P μπορούν να διασφαλίσουν ότι όσοι είναι πιστοί σε αυτούς και στην ατζέντα τους θα ευημερήσουν, ενώ όσοι δεν είναι, θα αποτύχουν.

Ανταποκρινόμενο στην ανακοίνωση του **Liikänen**, το κινεζικό Υπουργείο Οικονομικών [προσφέρθηκε να φιλοξενήσει το ISSB](#). Αυτός ο συγκεντρωτικός έλεγχος των επιχειρήσεων και της οικονομίας αποτελεί παράδειγμα της τεχνοκρατίας που έχει καλλιεργήσει το G3P στην Κίνα. Ο υπουργός Οικονομικών, Liu Kun, δήλωσε:

***"Η ανάπτυξη ενός ενιαίου συνόλου υψηλής ποιότητας,
κατανοητών, εφαρμόσιμων και παγκοσμίως αποδεκτών
προτύπων βιωσιμότητας από το ISSB έχει μεγάλη σημασία".***

Η ανάπτυξη μιας ενιαίας παγκόσμιας αρχής διακυβέρνησης και ο καθορισμός της πολιτικής ατζέντας σε κάθε τομέα της ανθρώπινης προσπάθειας, ήταν ο στόχος της G3P εδώ και γενιές. Η τεχνοκρατία θα τους επιτρέψει να διαχειριστούν την παγκόσμια μετάβαση σε αυτό το σύστημα και η τεχνοκρατία θα είναι το μέσο μέσω του οποίου θα επιβάλουν την κυριαρχία τους.

Το βασικό στοιχείο για την επιτυχία της τεχνοκρατίας είναι η μεταρρύθμιση του νομισματικού συστήματος. Το 1934, οι Scott και Hubbert πρότειναν ότι τα "ενεργειακά πιστοποιητικά" θα έπρεπε να αντικαταστήσουν το δολάριο. Αναζητούσαν έναν τρόπο να χρησιμοποιήσουν το χρήμα τόσο ως μέσο επιτήρησης όσο και ως μέσο ελέγχου της συμπεριφοράς των πολιτών.

Η Κίνα διεξήγαγε [λειτουργικές δοκιμές](#) της εκδοχής του ψηφιακού νομίσματος της Κεντρικής Τράπεζας (ψηφιακό γουάν - e-RMB) στην πόλη Shenzhen το 2020. Έκτοτε, ισχυρίζεται ότι έχει πραγματοποιήσει [συναλλαγές αξίας δισεκατομμυρίων δολαρίων](#) χρησιμοποιώντας το e-RMB.

Η Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας έχει πλέον εκδώσει [το ψηφιακό της πορτοφόλι](#) (e-CNY) τόσο για συσκευές Android όσο και για iOS.

Η Κίνα και η Ρωσία βρίσκονται στην πρωτοπορία της κούρσας για την εισαγωγή του ψηφιακού νομίσματος της Κεντρικής Τράπεζας (CBDC) σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρόσφατα, η [Bank of America](#) δήλωσε ότι ένα αμερικανικό CBDC ήταν "αναπόφευκτο", καθώς η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ [διερευνούσε το ενδεχόμενο](#). Η Τράπεζα της Αγγλίας και η [Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα](#) επιδιώκουν να εισαγάγουν το ίδιο και η Τράπεζα της Ρωσίας βρίσκεται αρκετά μπροστά, [έχοντας ξεκινήσει την πιλοτική εφαρμογή του CBDC](#) τον Ιούνιο του 2021.

Το CBDC αποτελεί υποχρέωση των κεντρικών τραπεζών (είναι πάντα δικά τους χρήματα, όχι των χρηστών) και είναι προγραμματιζόμενο. **Αυτό σημαίνει ότι οι συναλλαγές μπορούν να επιτραπούν ή να απορριφθούν από την κεντρική τράπεζα έκδοσης στο σημείο πληρωμής.**

Σε έναν κόσμο CBDC, οι εταίροι της G3P, όπως η канаδική κυβέρνηση, δεν θα χρειάζεται να επεκτείνουν την καταπιεστική νομοθεσία για να κατάσχουν τραπεζικούς λογαριασμούς διαδηλωτών. **Θα απενεργοποιήσουν απλώς τη δυνατότητά τους να αγοράζουν οτιδήποτε.** Το BBC υπαινίχθηκε το είδος του αντίκτυπου που θα έχει αυτό στην κοινωνία:

"Οι πληρωμές θα μπορούσαν να ενσωματωθούν στις οικιακές συσκευές ή στα ταμεία των καταστημάτων. Οι πληρωμές φόρων θα μπορούσαν να δρομολογούνται στην HM Revenue and Customs στο σημείο πώλησης [. . .] οι μετρητές ηλεκτρικής ενέργειας να πληρώνουν απευθείας τους προμηθευτές [. . .] επιτρέποντας πληρωμές όπως για λίγες πένες κάθε φορά για την ανάγνωση μεμονωμένων άρθρων ειδήσεων".

Η αξιολόγηση του BBC ελάχιστα άγγιξε το βαθμό ελέγχου που παρέχει το CBDC στους τεχνοκράτες της G3P. Εάν το CBDC γίνει η μόνη μορφή νομίσματος που θα έχουμε στη διάθεσή μας, **δεν θα έχουμε δικά μας χρήματα.**

Όλα τα χρήματα θα ελέγχονται από τις Κεντρικές Τράπεζες της G3P. Αυτοί θα αποφασίζουν τι μας επιτρέπεται να αγοράζουμε με τα CBDC τους.

Ενώ η τεχνοκρατία ήταν ένα αδύνατο όνειρο τη δεκαετία του 1930, σήμερα είναι εξαιρετικά εφικτή. **Ακριβώς όπως προέβλεψε ο Brzezinski, η απαιτούμενη τεχνολογική ικανότητα υπάρχει τώρα.**

Όταν ο Klaus Schwab και ο George Soros είπαν ότι η Κίνα θα είναι η ατμομηχανή της νέας IRBO και οι ηγέτες της 4ης Βιομηχανικής Επανάστασης, δεν εννοούσαν ότι η Κίνα θα γίνει το κέντρο μιας πολιτικής ηγεμονίας, όπως οι ΗΠΑ. Αντίθετα, η Κίνα είναι το υπόδειγμα της τεχνοκρατίας, παρέχοντας ένα λειτουργικό μοντέλο για το νέο παγκόσμιο σύστημα παράλληλα με την υποτιθέμενη αναγκαία οικονομική ανάπτυξη.

Αυτή η νέα IRBO είναι η παγκόσμια τάξη που σχεδιάστηκε από την G3P. Πρόκειται για μια νεοφεουδαρχική, τεχνοφασιστική, παγκόσμια τεχνοκρατία υπό την ηγεσία ενός παγκόσμιου, πολυμετοχικού δικτύου προσωπικών, ιδιωτικών συμφερόντων.

Οι κυβερνήσεις που θα εκλέξουμε θα επιβάλλουν την πολιτική ατζέντα της G3P. Το καθήκον των MME, οι οποίοι είναι τόσο εταίροι όσο και προπαγανδιστές της G3P, είναι να μας πείσουν να την υιοθετήσουμε.

Το δικό μας καθήκον είναι να διασφαλίσουμε ότι δεν θα την χάσουμε.

Author

Iain Davis

Συγγραφέας : Iain Davis

Ο Iain Davis είναι ανεξάρτητος ερευνητής δημοσιογράφος, μπλόγκερ και συγγραφέας από το Πόρτσμουθ του Ηνωμένου Βασιλείου. Επικεντρώνεται στη διεύρυνση της ευαισθητοποίησης των αναγνωστών σε στοιχεία που δεν αναφέρονται συνήθως από τα λεγόμενα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης. Μέσω της αρθρογραφίας του ελπίζει να ενθαρρύνει την αμφισβήτηση της εξουσίας και να διεγείρει τη δημόσια συζήτηση. Συχνός συνεργάτης της βρετανικής στήλης, το έργο του Iain έχει

παρουσιαστεί από το Corbett Report, το Off Guardian, το Lew-Rockwell, το Zero Hedge και άλλα ανεξάρτητα ειδησεογραφικά πρακτορεία. Διαβάστε περισσότερα άρθρα του στο ιστολόγιό του: - <https://in-this-together.com>

Δικτυογραφία :

Technocracy: The Operating System For The New International Rules-Based Order

<https://unlimitedhangout.com/2022/02/investigative-reports/technocracy-the-operating-system-for-the-new-international-rules-based-order-1/>